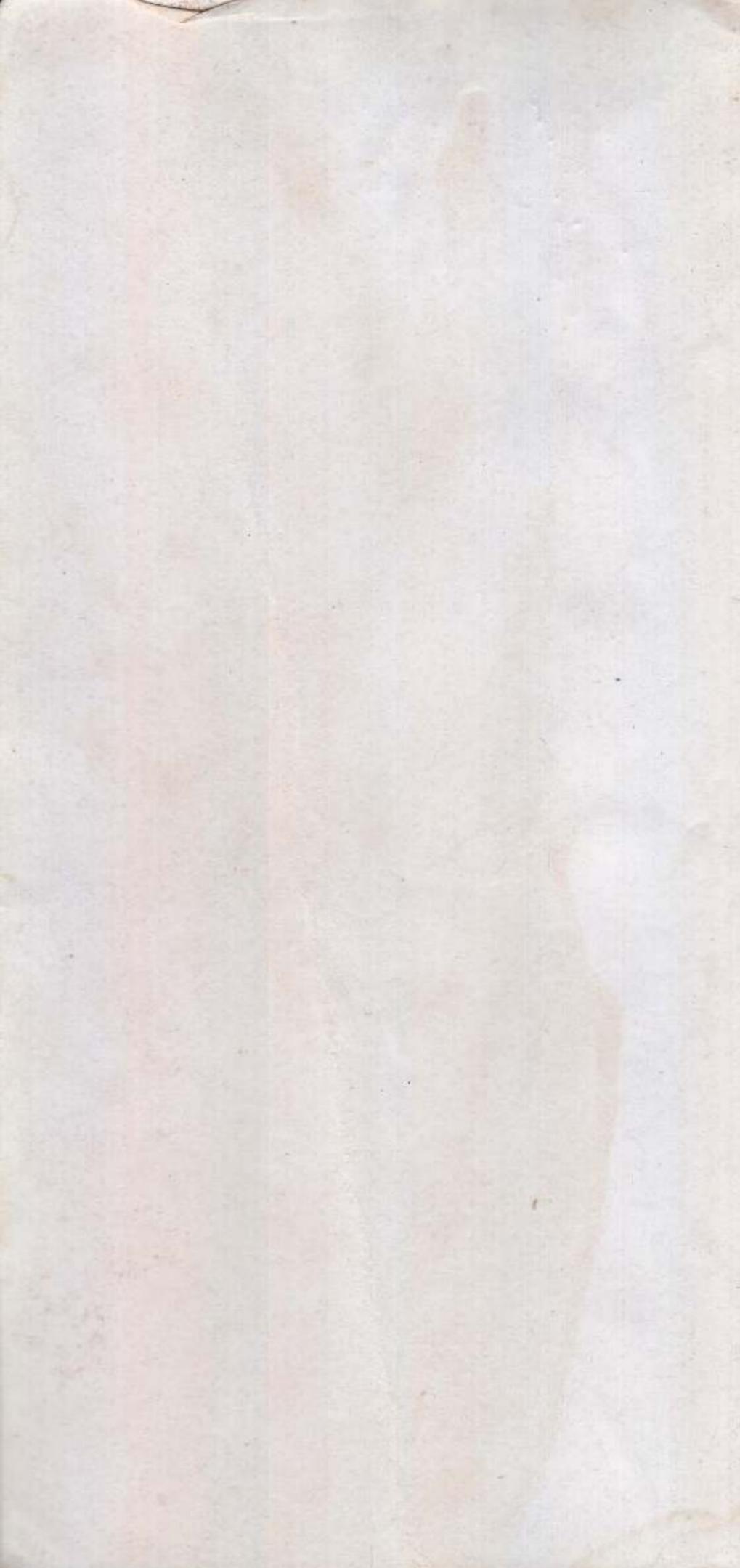

உடைந்த நினைவுகள்....

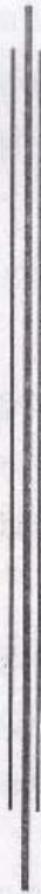
“சமரபாகு”
சீனா-இதயகுமார்

A, KUMARATHASAN
19 KALAIMAGAL ROAD
ARIYALAI WEST
JAFFNA

W. G. BROWN, JR. M.D., F.
C.A.S.H. L.D.A.M.I.S.H. 88
123 N. 1447THA
AVISTAL

உடைந்த

நினைவுகள்

சமரபாகு சீனர். உதயசுமார்

நூல் விபரம்

நூல் : உடைந்த நினைவுகள்

வகை : கவிதைத் தொகுதி

ஆசிரியர் : சமரபாகு
சீனா.உதயகுமார்

முதற் பதிப்பு : சித்திரை 10 2009

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

வெளியீடு : 'மதுரா'
அல்வாய் வடமேற்கு,
அல்வாய்

அச்சிட்டோர் : மதுரன் கிறா(F)பிக்ஸ் &
ஒவ்செற் பிறின்ரேர்ஸ்,
அல்வாய்.

விலை : 200/-

சமர்ப்பணம்

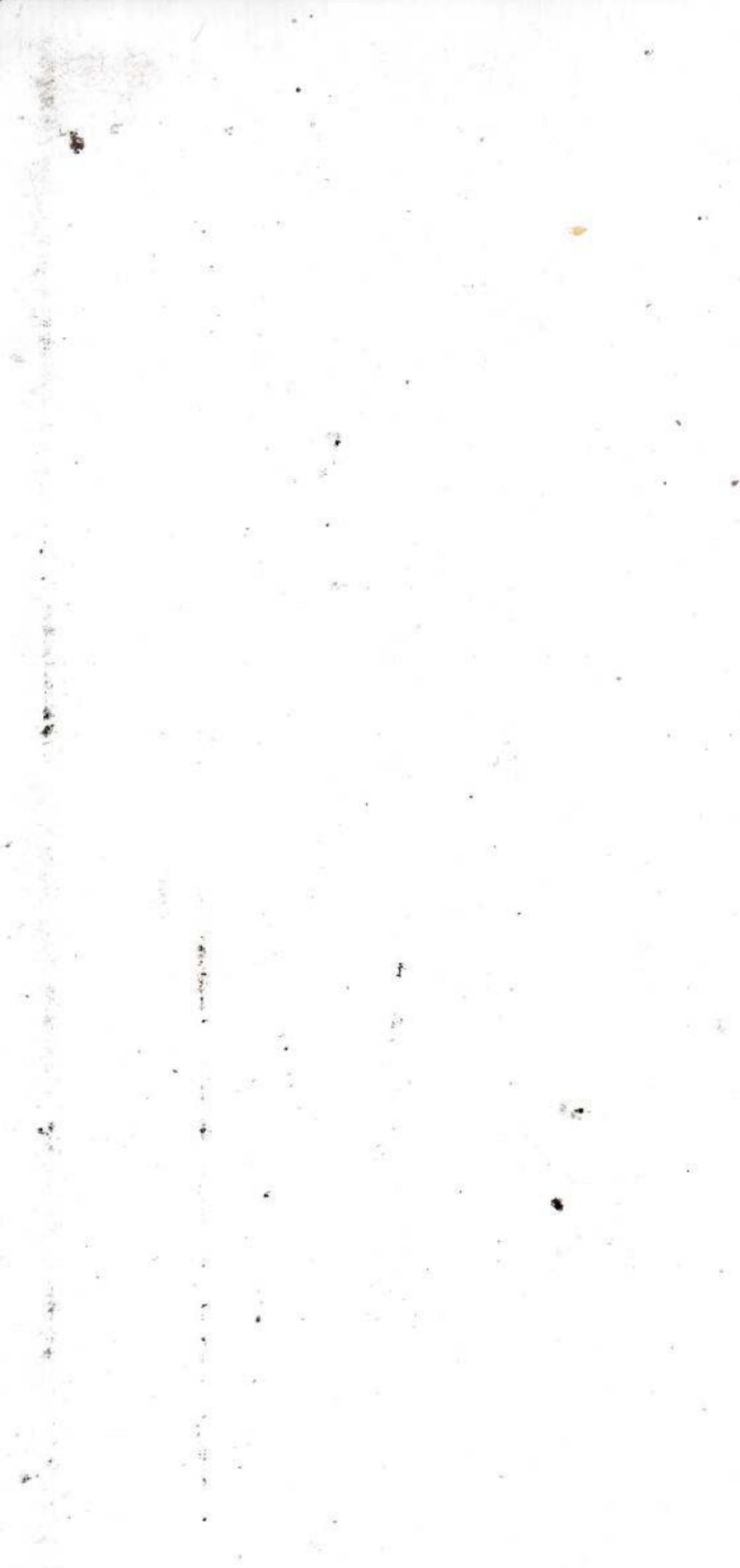
அல்லற்படும்

ஏழுத்தமிழர்களுக்காக

தீக்குளித்து

இயிர் நீத்த

தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு....

பிரதேச செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி

நெஞ்சுக்குள் நீ, அழகிய தீ ஆகிய கிரு நீண்ட புதுக்கவியதைகளை பழத்து சுலைக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. இக்கவியதை கணள்ப் படைத்துவர் பருத்தித்துறை பிரதேச செயலக உத்தியோகத்துர் திரு.சி.உதயகுமார் ஆவார். இவரது எளிய கவியதை நடையும், தொடரான சம்பவங்களை பிறள்ளின்றி சொல்லும் வன்மையும் பாராட்டத்தக்கது.

திரு.சி.உதயகுமார் உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சினால் 2007ம் ஆண்டில் நடாத்தப்பட்ட அலுவலர்களுக்கிணையிலான தேசிய மட்ட ஆக்கத்திறன் போட்டியில் “முன்மாதிரியாய்...” என்ற சிறு கடையை எழுதி 3ம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். இதற்காக யாழ்மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கப் பட்டதோரு பரிசில் கணளையும் சான்றிதழ் கணளையும் பெற்றுக் கொண்டார். மேலும் வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச கலாச்சாரப் பேரவையாலும் இவர் கெளரவிக்கப்பட்டார்.

இவரது கடையைப் பயணம் மன் மேலும் வளர எனது நல்லாசிகள் உரித்தாக்கட்டும்.

தி.வரதீஸ்வரன்

பிரதேச செயலாளர்

பருத்தித்துறை.

அண்ந்துறை

உள்ளத்து 2. ஷர்வகளின் உந்து தலின் அலைகள் வாலாயமான சொல்லாட்சியினுடாகவும் கவிதா மொழி யினுடாகவும் வெளிப் படுத்தப்பட்டு வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் போது கவிதையாகின்றது.

வாசகனின் உள்ளத்தி ஹன்றி, உரம் பெற்று, என்ன அதிர்வகனை புதிதாய் உருவாக்கி, அதனுடாக மனநிறைவைத்தரும், செயலூக்கம் தரும் கவிதை வெற்றி பெறும்

காதல் இது மனிதன் தோற்றிய காலத்திலேயே முகிழ்த்துவிட்ட மனி துவுணர் வுகளி லெ அன்று . சீனா. உதயகுமாரின் இத் தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளில் காதல் சிறகுகள் பல்வேறு கோணங்களில் விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தான் விரும்பியவாறான உத்திகளை வகுத்துக் கொண்டு அதற்கேற்ப சௌந்தரியமுடைய கவிதை களைத் தந்துள்ள கவிஞரின் சில சொல்லாடல்கள் ஆழமான கருத்தோட்ட முடையனவாகவுள்ளன.

“நீ ஏங்க்குஞ்

நான் உங்க்குஞ்

நீதிபதிகளாவோ”

என்ற கவி வரிகள் உயிரோட்டமானங்கை சிந்திக்கத் தூண்டுபவை.

ഇന്ത്യൻ ശില്പങ്ങൾ

காதல் பற்றிய நுண் மையான
பிரக்கைஞரினால்

•துறைக்கணியுட்

മാന്മക്കൻ പോങ്ങുതു

କାନ୍ତଳୀ

என்ற கவி வரிகள் கலா புர்வமாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

“கற்று

நாளையிறால்

ନେକାର୍ଦ୍ଦ

ଶ୍ରୀ

நான்குறை

६

പൊതുസ്വാദം

கிடைவ கவிஞரின் கற்பணனயின்
எளிமையான துளிகளாக அமைகின்றன.

“କୁଣ୍ଡଳୀ

நீயங்கவுட்

६

நானாகவுட் உள்ளோட்...

• • • •

5

ଉନ୍ନ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

660

காலங்குறி

வட

6/60(60)60)

ପାଇଁ କାହିଁ

வாழ்ந்த காலை

e

३

எனும் வரிகள் நயமானங்கள் - பொருட் செறிவானங்கள் கணிவானங்கள். கலியது கள் கழைப்பாங் கில் நிகழ்ச்சித் தொடர்களாக விரிகின்றன.

இவரது கலிதா வேர்கள் கிண்ணும் ஆழ ஊழுருஷி, அகலக் கிளை பரப்பி ஓங்கி உயர்ந்த பெருவிட்சமாகப் பொலிவு பெறும் என்பது திண்ணனம்.

மிகக்குறுகிய காலத்தி னுள்ளேயே சிறுகழை, கட்டுயரை என கிலக்கிய உலகில் பிரகாசித்து வரும் சீனா. உதயகுமார் கலியதுத் துறையிலும் வளர்ந்து வருகின்றார். கிலை அவரது பன்றுக ஆற்றலின் அடையாளங்களாக அமைகின்றன.

கி.நவீற்றிய்.

(ஆசிரியர்)

பாடசாலை வீதி,

தொண்டைமானாறு.

என்னுடைய

“நிலவு வந்து சேஞ்சும் வரை நீ வரவில்லை. நான் நீண்ட நேரம் பார்த்திருந்தேன் பதில் தரவில்லை” கீப்பழக் தயலவி தயலவன் வரவிற்காக பார்த்து பார்த்துக் காத்திருக்கிறாள். அவன் வந்தால் அவள் மகிழ்ந்து குலாவுகின்றாள். கில்லையேல் அவள் உளம் நொழுத்து சுக்கு நூறாகிவிருகிறது.

கனவுகள், கற்பனைகளோடு வாழும் ஒரு தயலவியின் எண்ண ஆசைகள் உடைந்து போகின்றன.

காதலியின் உச்ச காதலால் காதலன் சந்தோச மழையில் நுனைந்து தினைக்கிறான். தன் காதலியே எல்லாம் என நினைத்து வாழ்கிறான். விசம் கொண்ட மனிதர்களின் சுழுச்சி யினால் ஆழமான காதல் மறிக்கப் படுகிறது. கீங்கும் தயலவன் தயலவி யின் எண்ண ஆசைகள் உடைந்து போகின்றன. கிவையே உடைந்த நினைவுகளாக பிரசவமாகியுள்ளன.

என் கவிதை நூலுக்கு ஆசியுரை வழங்கிய எமது பிரதேச-

கைத்த நினைவுகள்

செயலர் கு.வரதீஸ்வரன் ஜயா
அவர்களுக்கும், அணிந்துரை
வழங்கிய கி.நவநீதன் ஞஶிரியர்
அவர்களுக்கும் மற்றும் அனைத்து
வழிகளிலும் உதவிகளைப் புரிந்து என்
நன் பர்களுக்கும், என் மாணவர்
களுக்கும் மேலும் இந்நாலை அழகுற
அச்சேற்றி, பொறுமை காத்து அழகு
படுத்திய அல்வாய் மதுரன் பதிப்பக
இரிமையாளருக்கும், அங்கு கடமை
புரிந்த ஊழியர்களுக்கும், நன்றி
கணக்காளிக் கொள்ள விழும்புகிறேன்.

ச.உதயகுமார்

சமரபாகு,

வல்வெட்டித்துரை.

வெந்தக்குவீ யீ

ஏதாவது எழுதி விட வேண்டும்
என்று தொல்காப்பியன்
சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்
... துணிவுடன் தொடங்கினான்.

மேகலா!

எம் சந்திப்புக்கள் இன்றோடு
2 வருடங்களாகின்றன.
என் தந்தையும்
இன் தந்தையும்
குடும்ப நயீபர்கள்.
ஆதலால்
நாம் இருவரும்
நெருங்கிப் பழகி
நட்பு வளர்த்து விட்டோம்.

2 கூடந்த திலைவுகள்

கிட்டகன காலமும்
 இங்கன
 நான்
 ஏக வசனத்தில்
 அழைத்தது கிடையாது.
 உனக்கு நானும்
 எனக்கு நீயும்
 மரியாதை காப்பித்தான்
 பழகி வந்தோம்.

நாட்கள்
 செல்லச் செல்ல
 என் மனதில்
 ஏதோ
 ஒரு வித
 மன இணர்கவ
 நான்
 உனர் பூரம்பித்தேன்.

ஓமகலா!
 கிடு வரை காலமும்
 நான்
 எங்கனப் பற்றி
 சஹாத விபரம்
 சுவற
 நீ
 அனுமதி தர
 வேண்டும்

நீ எனக்கு
4 வயது கிடையவள்.
வாழ்க்கை
எனும்
பூந்தோட்டத்தில்
நீயும் நானும்
ஒரே கி.மீ் கல்தான்.

நான்
திடகாத்திரமானவன்
என் இயரம் 5' 07".

தீது வரை
எனக்கு
நோய்
என்று சொல்லி
எந்த கவத்தியிடமும்
நான் போனதில்லை.
பயம் என்பது
எனக்குத் தெரியாத ஒன்று.

அண்மைக் காலங்களில்
புரியாத சில பலவீனாங்கள்
எனக்குள்
தோன்றி மறைகின்றன.

அப்பலவீனாங்கள்
பிரச்சிக்காகள் போல்
பரிணாமித்து

என் முன்
குவிந்து விடுகின்றன.

மேகலா!

நான்
இன்று பழத்துக் கொண்டிருக்கும்
சூராசரி மாணவன்.

இது வரை காலமும்
நான் தான்
என் வகுப்பில் முதல் மாணவன்
ஆனாலும்
சமீபத்திய தேர்வுகளில்
என் வகுப்பில்
என் நிலை
எனக்கீக விளங்கவில்லை.

எனக்குள்
இள்ள
இள்ளக் கிளர்ச்சிகள்
எனக்குள்
இள்ள
புரியாத பிரச்சினனகள்
இலவ
எல்லாவற்றிற்கும் விடையாக
நீயே
வந்து விடு.
புத்திமத்தியோ! ஆலோசனையோ!
எனக்குத் தேவையில்லை.

2 கூற்று தினமுதல்
கேவையானது
ஆறுகல் ஒன்றுதான்.

என் பெற்றோரும்
இன் பெற்றோர்
போல்
சற்று வசதியானவர்களதாக்

இனக்கு
 இன் பெற்றோர் போல்
 எனக்கும்
 என் பெற்றோர்
 எந்தக் குறையும்
 கவக்கவில்லை.

என்
 எதிர் கால
 வாழ்வும்
 வளமும்
 பிரகாசமாகவிருக்கும்
 என்றுதான்
 இன்று வரை
 நம்பிக்கை கொள்கிறேன்
 ஆனாலும்
 எனக்குள்
 இருவெடுத்த சுஞ்சலம்.
 எனக்குள்
 வந்துதிந்த சல்லாபம்.
 இதை

இப்பழைய நீர்த்தாலீ
என்னவாகுமோ?
என்றுதான்
ஏங்குகின்றேன்.

நலிந்த
இதயத்துடன்
இருந்த
ஆண்களுக்கு
இதவிகரம் நீப்பியவர்களுள்
பெண்கள் தான்
அதிகம்

என் சுகங்கள்
என் சோகங்கள்
அதனத்தும்
பகிள்ளது கொள்ள
எனக்குத் தகுதியானவள்
நீ
ஒருத்தி மட்டும் தான்.

என்
வாழ்க்கை எனும்
பூஞ்சோகலையில்
இன்னைத் தவிர
வேறு எவரையும்
பங்கு தாரராக
நான்
அனுமதியேன்.

இந்தக் கழுதம்
கண்டு
என்கனத் தயீழத்து விடாதே.
பூவுக்குள் வைத்த
வெடி குண்டு
போல்
என்கன நொறுக்கியும் விடாதே!
அது
எனக்குத் தேவையுமில்லை

எனக்கு
வேணீழயதெல்லாம்
நீ
ஒருத்தி மட்டுமே!

ஆம்! இல்லை!
என்று
நீ எழுதும்
முதல் கழுதத்திலீ
என்
எதிர்காலம்.

முழு நிலவான
இன்னால்
உச்சின்றி
இருக்கும் என்கன
தாலாட்டுமா ?
நின்தன் கழுதம்....

.....தொல்காப்பியன்.

மேகலா கேட்க வேண்டிய
சம்மதம்
தொல்காப்பியன் முந்திலிட்டதால்
அவளுக்கு இது இலகுவாகவே
இருந்தது. பதில் எழுதினாள்

தொல்காப்பியன்
அங்கது.
நான் நிலம்
நாடங்கும் அதுவே
நிக் கழுதம்
ஒரு சிறையிலிருந்து
எழுதுவதாகவு உணருகிறேன்.

குரியலை
விழுங்கிக் கொண்டு
பூரண நிலைவு உடுத்திக் கொண்டது
நடு நிரவ!

சிப்ப சர்யாக
திநா 12.00 மணி.
விடில்
எல்லோரும் நீண்ட
நித்தியர்.
சன்
அகாங்கின் கதவுக்களை
பூட்டியள்ளான்
இருந்தும்
சன் கூகுகள்
தமுராறுநின்றன.

நான் ஒருத்தியே
உள் நூலொந்து
முதாம் கூன்காந்து
தகர்த்து உகட்டு
வெந்த வெந்திகளால் மனது
மந்திர்த்து முதிர்கூவில்
உடலும்
பதந்திரம் ஏதாள்ளும்
அது பொல் நுடுக்கம்
ஸாக்குள்
அது
உங்களால்
உண்டான நுடுக்கம்

I Love You

ஏதாள்காப்பியன்

I Love You

வாழ்ந்தால் உங்களோடு

ஸ்ரீ திருவெங்கள்

தில்லையேல்
தின்சுதாரு மரணவீடு
ஏன்று
நினைத்திருந்தேன்.

எம் மங்கீஸ்
வந்து வீழும்
குண்டுகள் போல்
குவ்வாரு சிநாடியும்
உங்கள் பந்திய
ஏண்ணாவ்கள்
ஏன்றும் எனக்குள்.

நான்
விரும்பி வாழ்வ
தானாகக் கண்டது வருத்தின்றது.
ஆண்டவழுத்து
ஏன்
நின்திகள்.

வானில் நீந்தும்
நிலவாக...!
பூமி சிதாரும்
நிழலாக...!
நீதி சுதாஞ்சும்
நான்சாக...!
தினி
உங்கள் மழியில்
நானாக...!

— இடத்த தினாவிகள்

உங்களை

தின் நான்

எப்படி அழறப்பது.

நீங்கள் சொல்லுங்கள்

எப்படியே நான்

அழறுக்கின்றேன்

சங்கள்

காதல் விவகாரத்தை

என் தோழி

உங்கள்

உடன் பிழவாச் சொத்து

மதுமதிக்கும்

சொல்லி விடாதீர்கள்.

I Love You

— சிங்கரா

அன்பே மேகலா!
இன் கழுதம்
கிடைத்து
இன்
நல்ல பதில் அறிந்து
ஆனந்தமாடந்தேன்.

போதை சேரும்
மயக்கம்
தேவில் குளாத்த
முக்கனியாய்
இன் பதிலுன்
குளாகிறது
என் மனது!
இன்னிலிருந்து
கிப்படி ஒரு பதில்

என் கரும் எட்டும் வரை
 என் திதயம்
 நொழுக்கு 100 தடவை
 அழுத்துக் கொண்டது.

எங்கே

நீ

என் காதலை
 மறுத்துவிடுவாயோ
 என்று
 ஏங்கிக் கொண்டுதான்
 கிருந்தேன்.

முதல் பிரசவத்தின்

வெற்றிக்காக
 காத்திருக்கும்

ஓர்

அத்தனை போல்
 உன் குனிய பதிலுக்காக
 காத்திருந்தேன்!
 உன்தன
 நிகைந்து! நிகைந்து!
 பலவீனமானது
 என் மனது!

நான்

குவீவளவு
 பலவீனமானவனா?
 எனக்கீக

என்னில் வியப்பு
வந்து விடுகின்றது.

இது
வெறும் வார்த்தையில்லை.

இன்னிலிருந்து
எனக்கு வந்த பதில்
என்னை புறக்கணிப்பதாக
இருந்திருந்தால்.

என் இதயம்
அனுக்கண்டுக்குள்
அகப்பட்டது போல்
ஆகியிருப்பென்.

இன்று
இலகம்
அண்ட சராசரம்
எல்லாம்
எனக்கே சொந்தம்
என எண்ணி
இவககயடகின்றென்.

நீ
பேச வேண்டும்
இன்
குரல் கேட்டு
நான்
மகிழ்ந்திட வேண்டும்.
நான்
இன்னோடு

எப்போது கதைப்பது

இன்

கனி மொழிகளை

எப்போது ரசிப்பது.

கவிஞர் செல்லலையாவின்

வண்டு விடு நாது போல்

இன் தோழி

"குண்டு" ஒருத்தியே போதும்

எமக்கு நாதாக ....!

இன்

பதிகலை ஆவலோடு

எதிர் பார்த்து

காத்திருக்கும்

இன் ஆருயிர் காதலன்

.....தொல்காப்பியன்

ஏன்

வருங்காலக் கணவரே!

நான்

உங்களை

எப்படி அகற்றப்பதன்று

சொல்லவில்லையே!

அதுது

கழுத்துத்தூவது சொல்லுங்கள்

காதல்

சாம்ராச்சியத்தில்

உங்கள் காதல்

ராணி

நான்

ஏன்று

கணக்கு முடிகுடியு

வீடூர்கள்

தின்

ஏன் திட்சியமல்லாம்

உங்களுக்குக்கந்து
நல்ல தலைவியாக
காலம் கந்திப்பதே
எனக்கு வெள்ள.

நாலமெல்லாம் வாழ்ந்து வரும்
சங்ககாலக் காதல்
போல்
திணி
ஒவ்வொரு
மாண்டக் காதல்களும்
உறைந்து நின்று
உல்லாசம் சிகாக்கும்
நம் காதல்!

எங்கே ஏப்பொது
சந்திப்பது.
திகத
நீங்களே
சொல்லுயிகள்.

என் வாழ்வில்
புத்தாக மஸர்ந்து
என்னை எண்ணி
வாழும் என்புள்ளவரே!
இருமனம்
திகணவதுதான்
காதல்.
நம் காதலும்
அவ்வயமே!

தாதுவ் ராஜி திண்ணலையே
கலாந்து மந்திர
ஏன்று
கலாகா வேஷ்டாம்
நான்
என்றும்
உங்களுக்கே சொந்தம்.

உங்கள்
அன்பிழ்காத
உங்கள்
சிபயக்ராயே
தினாம் தினாம்
உச்சாந்தின்டோன்
தினாம் தினாம்
ஸஹுகன்டோன்

வதாஸ்காப்பியன்...
வதாஸ்காப்பியன்...
வதாஸ்காப்பியன்...
வதாஸ்காப்பியன்...
வதாஸ்காப்பியன்
என்று
“சிறி ராம்”
ஸஹுவது போன்
தினாம் தினாம்
ஸஹுகன்டோன்

நீங்கள் கேட்ட
அதே கேள்வியினால்
மீண்டும்
நான் கேட்கின்றேன்.
எப்போது ?
எங்கே சந்திக்கலாம்?

- மீதார்.

காதலி மேகலா!
நம்பிக்கை நிறைந்த
இன்
காதல் மடல்
யழுத்து
இன்ளம்
இவகை அபைந்தேன்.

இங்கள் இனர்
புவிதாக்கா வீடு
தனிமையானது.
அங்கு
வயதான அம்மா!
வயதான ஜயா!
மட்டுமே இள்ளார்.

புவிதாக்கா
மிக நல்லவர்
நிச்சயம்
இதவி புரிவார்.

வரும் சனி
 காலை 9.00 மணிக்கு
 அங்கு
 இனக்காக
 நான்
 காத்திருப்பேன்.
 நிச்சயம்
 வந்து விடு

காதல் மழையில்
 நகனவோம்!
 சாதல் வகையை
 களனவோம்!
 வாழ்வில்
 இன் மழைய
 என் தஞ்சம்.
 அதுவே
 என்றும் எனக்கு
 மஞ்சம்.

நாம்
 காதலர்கள்!
 அவ் வகையில்
 இன்னைச் சந்திக்கும்
 ஒனிமயான
 அந்தக் கணம் வரை
 இனக்கு ஓர்
 ஒச்..... ஒச்.....

....தொல்காப்பியன்.

எண்டினு
 நிலையுந்து
 அன்புள்ளம் கொச்சுவடை
 நில்வள்
 வரடி சொல்லி
 நாள் வந்துள்ள
 தாதுவர்களாக
 பெச்சு கொண்டு
 திருக்கும் வகை
 தின்குமயாகத் தானே திருந்தோம்.
 தீணாழும்
 உங்கள் அவசரம்
 எண்ணொப் பயறுதுத்து விடை.

ஏன்
 உத்தோராச் சாயம்
 தீந்து கிடந்துத

இடைந்த ரிகைவுகள்
என் வீட்டு நிலைக் கண்ணாடு
எனக்குக் காட்டி விட்டு.

நல்ல கவுசா
திச் வித்தியாசத்தை
என் வீட்டில் உள்ள
கவும்
அவதாணிக்கவில்லை.

தின்
நாம்
கழுத மூற் மட்டும்
நகத்துக் கொள்ளவாம்.
நீங்கள் சமயான
மோசம்.
சீக்கிரமே
கல்யாண நாள்
பாருங்கள்.
நாம்
சப்போதும்
சதுவும்
பழக்கஸரமல்லவா?

என் வருங்காலக் கணவரே!
தமாசுக்காக
என்ன என்னவோ
சது சதுவோ
எல்லாம் சதுவன்.
நீங்கள்
கோர்த்து ஓடாநீகள்
Please... Please...
Please...

மீண்டும்
உய்க்காலச் சந்திக்கும்
எந்த தின்கூறியான
நேரம் வகை
ஒரு
Small தி

..... மேதனா

என்
மனதின் மங்ககயே!
அன்று
இக்கண விட்டு
பிரியும் வேலள
என்
இயிர்
போய் விடுமோ
என்று
பயந்தேன்.

இப்பொதுல்லாம்
எப்பொதும் எதுற்கும்
சுந்தேகம் கொள்பவன்
இடுகி விட்டேன்
நான்!

ஆம்

அன்று

நீ

புவிதாக்கா வீட்டில்

எனைப் பிரிந்து

கிளாம்பிய வேலை

இப்பழத்தான்

நான்

விநியின் மேல்

சந்தேகம் கொண்டேன்.

எப்போதும்

இன்னோடு இருந்துவிடவே

நிகனக்கின்றேன்.

அன்று

நீ

புவிதாக்கா

வீட்டிற்குள் காலடி

எடுத்து வைக்கின்றாய்.

நிலவில்

காலடி வைத்த

ஆம்ஸ் ரோங்

போல்

என் இள்ளம்.

இன்

பெருத்த

அழகிய கண்கள்

அங்கும் இங்கும்

பார்க்கின்றன.

புவிநூக்கா
 இழீ என்கிறார்.
 நான்
 உள்ளே இநக்கிழறன்
 என்பதை
 இனக்கு
 சைகை காட்டி
 அப்பால்
 சென்று விடுகின்றார்.

குதவ
 அகனைத்தும்
 யன்னல் ஓரம்
 நின்று
 அவதானிக்கின்றேன்.
 நீ வருகின்றாய்
 மெது மெதுவாக
 வருகின்றாய்.
 குரைபிழக்கப்
 பதங்கி வரும்
 பூனையின் பாதமாக
 இன் பாதம்!

இள்ளே
 வந்த நீ
 என்னருகில் வரத்தயங்குகிறாய்
 எனக்கும்
 தயக்கம் தான்.

என் இடலெங்கும்
தெளசன் வார்ஸ்
மின்சாரம் பாய்வதை
இணருகின்றேன்.

பின்னார் கிருவரும்
தடுமாறி தடுமாறி
எது எதுவோ
என்ன என்னமோ
கதைக்கிறோம்
பின்னார் ஏதோ
ஒரு அவசரத்தில்
இன் இதடு கழுத்து
முத்தம் கருகிறேன்.

நீயோ

என் கிருகரங்களும்
இறுகப்பிழத்து
என்னிலிருந்த
விலக
முயற்சிக்கின்றாய்
நான்
விட்டு விடுகின்றேன்.

நீ

பெரியதொரு முனைமுனைப்புடன்
இன் வீடு
சென்றுவிடுகின்றாய்
என்னமோ? ஏதோ?
என்று
ஏங்கியிருந்தேன்

இன் கழுதும்
கண்டதும்
என்னுள் இன்னை
கின்னும் கிறக
கட்டிக் கொண்டிடன்.

ஒன்று
நான்
பா.விஜயின் நம்பிக்கையுடன்
எனும் தன்னம்பிக்கையினை
யழத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

எழுத்துகளுக்குப்
பதில்
நீதான் தெரிந்திருக்கின்றாய்.

எப்பொழுதும்
இன்னுடையவனாக
நிருக்கவே
நான்
விரும்புகிறேன்.

என்னருக்கில்
நீ கில்லாத போதும்
என்னில் தோற்றும்
இனார்ச்சிகளை
கட்டுப்படுத்தும் சக்திகளை
நீதான் செயற்படுத்துகிறாய்
என்பதை
நான் இனார்கின்றேன்.

நான்

உன்னைப்பற்றி

நினைக்காத பொழுதிலும்

உன் ஆக்கிரமிப்பு

என் மீது

விழுவே செய்கின்றது.

என்னை

நீ

அத்தான் என்கிற

சுப்பிடலாம்

..தொல்காப்பியன்.

அன்புள்ள அத்தான்
என்றும்
நான் நல்லே
உங்கள்
சுகமறிந்து
மனம் மநிழந்தேன்.

முதல் முதல்
உங்களை நாலும்
என்னை நீங்களும் காதல்
நினைவுங்களாடு
சந்தித்த வேலை
உங்கள்
உளம் ஸுரிந்து சிகாண்டென்.

உங்கள்
Express பேச்சும்
உவமான உவமீய
கங்கூயும்
என்
திதயும் கவர்ந்துசொன.

தாதுவில்
துமணிவும் கண்வும்
நேசமும் பாசமும்
நினைங்குநீக்களாம்.
ஷாரால் எழில்
நலந்துள்ளாலுவ
படபடப்பும்
துழதுயப்புமல்லவா?

மெழும்
நெஞ்சாய நிரவகள்
விழுல் சத்தங்கள்கள்
அந்தநும் ஜெகாகால்
உங்கள் பந்திய
எனது சிந்தனைகளை
சிறநக்க முடிபடுகாதில்
உங்கள்
பிழவாதமான வீர்த்தனாத்தை
நினைத்து
நிம்மதி கலைந்து ஏதான்மிருந்தென்

அத்தான்!
உங்கள் தாதுவும் வீரமும்
எனக்கு
நன்கு வெறியும் தானே.

தயவு செய்து
உங்களைப் பந்திய
எனது நினைவுகள்
எனக்கு ஒழுதுள்
தகுமைகள்கால் தின்நினையில்
என் சொல் கேட்கும்

ஒரு கூடங்காலநிதான்
நீங்கள்
மாற வேண்டும்.

ஆம்

உங்கள்

பிழவாதமான சூவராக்கியத்தை
விடு விடு
சிறு கூவும் வேலைகளில்
வொம்மர் தாக்கும் செந்திகளில்
பதுங்கு குழிதான்
உங்கள் புதிடம்
என்பதை
மாற்று விடாதீங்கள்

வாரும் 25

எனக்கு வயது 20
உங்களை என்றும்
நினைக்கும்

..... தோ. மேகலா

என்

இதய சாம்ராச்சியத்தில்

இப்பு பிழுத்து

இதய தேவகதூயோ!

பதுங்கு குழி

எம் தேசத்தின்

பொதுவடமைதானோ!

நான் மட்டும்

அதில் விறுவிலக்கா?

கித்தனை காலமும்

அறியாதிருந்த

பெரிய தொரு இண்மையை...

உன் இணாவுகள்

என்கன

தாலாட்டும் வேகள்

குண்டுகள்

சுவாமி நேரங்களில்
என்கண அறியாமலேயே
பதங்கு குழிக்குள்
ஒளிந்து விடுகின்றேன்.

ஆகூக்கு பெண்
அடிமம்
என்ற
மாயையை ஒழிந்து
புரிந்துணர்வே
புதுவாழ்வின்
புது சக்தியென வாழ்வோம்.

மேலும்
20 வயதினிலே
பல
100 கனவுகள்
சுமந்து
பறந்து திரியும்
என்
பொங்கிளியே!
நீ
வாழ வேண்டும்.
100 வருஷங்கள்.
நான்
இருக்க வேண்டும்
துகணயாக
குனி வரும்
80 வருஷங்கள்

20 வயதிலிலே

பாராட்டும் வண்ணம்
பரிசையில் பாசாகி
பாங்குடன்
பழிபுத் தொப்பந்து
பல்கலைக்கழகம்
சென்று வா.

காத்திருப்பேன் இனக்காக
நானும்
இரு பட்டாரியாக.

சமையல் தொடக்கம்
நல்ல
மகனக்கேற்ற
நற் பண்புகள் யாவும் கற்று
அனுபவம்
பெற்று வா.

காத்திருப்பேன் இனக்காக
என்றும்
இனக்கேற்ற
நல்ல கணவனாக.

என்னுயிர் நீ.

இள்ளத்து

இயிர்த்துழப்பும் நீ.

மகழ பெய்தால் மன்
செழிக்கும்
மக்கள் மனம் மகிழும்

நீ

வாழ்ந்தால்

நான்

வாழ்வேன்.

வாழ்க

வளமுடன்

என்றும்

நம்

காதல் நினைக்குநடன்

....தொல்காப்பியன்

என் சிற்றான்
நான் நலம்
தங்கள் நலம்
அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

என் பிறந்த நாளுக்கு
என்
நீங்கள் வரவில்லை.
ஒ...
நீங்கள்தான்.....
உங்களின் என்ப நிலைந்த
வாழ்ந்து மடல்
வாச்ந்து
உள்ள குளிர்ந்தேன்.

வீழ்ந்து வகாஸ்கும்
விக்கிடமுக்களால்
ஏசமில் சாதங்கள்
உயர்ந்து.
உங்களை நினைந்து
வாழ்ந்து வகாஸ்வநால்
நம் காதலின் கழறும்
உயர்ந்து சென்கிறது.

ஏன் பீதுங்கள்
 உங்களின் பந்துகள்
 ஏன்றும்
 ரீண்டு வகாண்டு சொங்கியது
 ரீங்கள்
 ஏனக்கு எலுதிய
 அவைகளுக்குக் கழுதிய்களும்
 அழக்கடி பழுத்து
 பதுப் பொலிஷ
 வளர்த்து வருந்தியன்.

அனோகமாக
 ஓரு
 தாரியம்
 நும்
 ஏன்னாத்திற்கு
 நீர் எந்றான்
 விளைவு உண்டு பண்ணும்
 ஏன்று
 தத்துவ சிந்தனைகய
 நினைந்து
 அழக்கடி சம்முவதும்
 உண்டு.

மனதில் கண்று
 கவுந்து
 உத்தில்
 தீள்களாக்கு சொல்லுவார்கள்.
 ஒரு ஸ்ரீ.

எக்குவும்
 விவசப்புமாகக் கூடு
 நினைப்பவர்கள்
 எதுகளக் கூறும் பொருது

கேப்பவர்களுக்கு
நின்னோர் அந்தத்திலைத்
தோற்றுவிப்பது
வழகம்.

உள்ளது உள்ளபடி
சுகு கண்ணால் போல்
என்பீதுள்ள
உங்கள் காதலைக்கு
குதமாறாக
என் உள்ளத்திலை
காண்க்கூதயாக்குவேன்

உங்களுக்குப் பிழித்த
நல்ல மகாவியாக
வாழவே
என் எண்ணாய்ந்தன
நல்வழிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.
அதே சமயம்
காதலிப்பவளாகவும்
காதலிக்கப்படுபவளாகவும்
திகழ விரும்புகின்றனர்.

திப்படித்தான் நீங்களும்
எனக்குப் பிழித்த
நல்ல கணவளாக விளங்குவீர்கள்
எலும்
நம்பிக்கையுடன்.....

..... சிதா. மெந்தா

மேகலா!

இன் கழும்

பார்த்து மகிழும் வேளை

பாதுகாப்பு வலயத்தில்

வந்து விழும்

அரச வெல்கள்

போலி

ஒரு செய்தி

என்

நெஞ்சை

இலுப்பிச் சென்றது.

இனக்கு

வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை

பார்த்திருக்கிறார்கள்.

இன்

பெற்றோரும்

சம்மதம்

சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அநில்

இன் நிலை என்ன?

தயவு செய்து

இம்மடலீ கண்டதும்

உடன்

பதில் எழுது.

இன்

தோழி ராதையின்
கல்யாண வீட்டிற்கு
நீ

போயிருக்கிறாய்

அங்கு

இன்கைக் கண்ட

பலரும்

யார் இந்தப்பிள்ளை

என்று

விசாரித்திருக்கின்றனர்.

இப்போது

சம்பந்தம் பேசிய

மாப்பிள்ளையின் பெற்றோரும்

கடுமையாக

விசாரித்திருக்கின்றனர்.

அவர்கள் இருவரும்

இன் வீடு வந்து

இன் பெற்றோரிபம்

சம்மதம் கேட்டிருக்கின்றனர்.

மாப்பிள்ளை

கண்டாவிலீ

இன் பெற்றோரும்

ஆம்

என

தலை அசைத்திருக்கின்றனர்.

என்னிடம்
 இள்ளது போன்ற
 இன் போட்டோ ஒன்றும்
 கொடுத்து விட்டிருக்கின்றனர்.

ஏன்
 கிப்பூச் சம்பவம்
 இன்
 வீட்டில் நடிப்பது
 என்பது
 இனக்கும் தெரியாதோ?

முக்கணிகளின் சாற்றில்
 முழுகித் திளைத்த
 என் நினைவுகள்
 கொடும் தீயில்
 துவஞம் நிலையாய்
 துவண்டு போனேன்.

விரைவானதும்
 விபரமானதுமான
 இன் பதில்
 என்கண
 ஆனந்தம் செய்யடிம்.

..... ഇൻ തൊല്കാപ്പിയൻ.

அத்தான்!

உங்கள் கழுதும் பழுதீது
அதுரீந்து பொனோன்.
மறுசூஸ்ப் யூங்தாவில்
வந்து விழுந்து “சிறுவ்விள்” பொல்
சுக்கு நாநாக்விழுக்கிள்ளுது
ஏன் திதயம்!

உங்கள்

கழுதும் வாசித்து
கிள்பழும்
சணக்கு
அந்த நுள்பமல்லவா
தாந்திருக்கிள்ளுது.
நீங்கள் கேட்ட
எந்தவாரு விமயத்திலும்
உண்ணமயில்லா.

அத்தான் ஏப்பாறுதும்

நீங்கள்
சன்னாருநில் கிருப்பதாகவை
நான் உண்ணாக்கிறேன்.

உங்கள் திதயம்

என் திதயத்துடன் சன்றும்
கிளைந்திருக்கும்.

உங்கள் ஆத்மா
என் ஆத்மாவின் மெல்
நலந்திருக்கும்.

கலையாக
உங்களைப் பார்த்ததிற்கு
உங்களை
இன்றும்
நான் பார்க்கவில்லை.

இந்த உணர்வுகள்
சுரு நாற்றாண்டு கழிந்து விட்டோ
என்று
ஏத்தத்தை உண்டு பண்ணுகிறேன்.

என் காதுலை! என் உயிரே!
உங்கள்
தின்கொமயான சுவாசத்தில்
என்னளைய
நான் மநுந்து விடுகின்றேன்

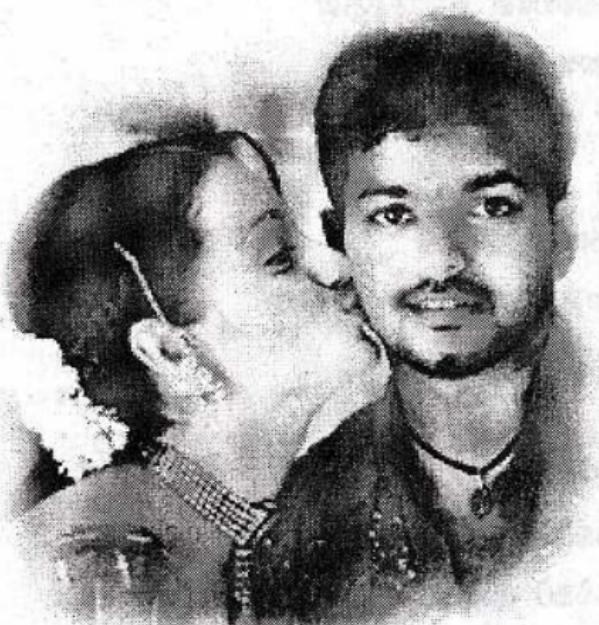
உங்களை
நினைத்துதான்
நான் தாங்குகின்றேன்.

உங்களை
பார்க்கப் போகின்றேன்.
கலதக்கப் போகின்றேன்.
என்கின்று
என் தேவைகள்தான்
என் உயிர்

2. டெர்த் திருவைகள்

எண்ணும்
எண்ணுள்ள
திருத்தச் சப்ளீன்றான்.

நான்
விழுத்திருக்கும் பொது
எண்
கலை எண்ணும்
அகைத்தும்
உங்களைப் பற்றியிடுவான்
தனவிலூம்
உங்கள் நினைவுதான்.
..... உங்கள் மகனா

திரும்பு முன்
இனக்கு
நான்
வரெந்த
கழுதத்தில்
இன்
கல்யாணம்
யற்றிக் கேப்பூருந்தேன்.

அது
இன்மையோ? பொய்யோ?
இனி
அது யற்றி
எதுவுமே
நான் கேட்க மாட்டேன்.

கடவுள்
என் முன் தோன்றி
வரம் கேட்க
சொல்லிச் சொன்னால்
எந்த ஜென்மத்திலும்
இன் காதலனாக

இன் கணவனாக
 நானே திகழ வேண்டும்
 என்று தான் கேட்பேன்
 என்
 காதல் பயந்தமிழே
 நீயும்
 அப்பழுத்தான் கேட்பாயோ?

காற்று
 நானென்றால்
 நீ கொடு
 அம்புலி
 நானென்றால்
 நீ அல்லி.
 மஞ்சம்
 நானென்றால்
 நீ மல்லிகை
 சொல்
 நானென்றால்
 நீ பாருள்

மேகலா புரிகிறதா?
 என்றும்
 பிரிக்க
 முழியாத
 கிடு இள்ளங்கள்
 நாம் என்று!

இன்னன
நினைக்காமல் நானும்.

என்னன
நினைக்காமல் நீயும்
எக்கணமும்
காலம் தள்ள முழுயாதுள்ளது.

இனக்கு
நான் இயிர் முச்சு
எனக்கு
நீ இயிர் முச்சு

என் கிளையற்ற காதலுக்கு
கிளையாக
என்றென்றும்
நீ
ஜோலித்துக் கொண்டிருக்கின்றாய்
குல்லையென்றால்
என் கிதயம் வெடித்து
எப்பவோ
நான் செத்திருப்பேன்.

என்னன
நீ வெறுத்து
என்னன
நீ மறந்து
கின்னாரு கல்யாணம்
செய்துகொள்வாடியயானால்

அதை விட
 கொழிய தண்டனை
 அதை விட
 கொழியவேதனை
 எனக்கு
 வேறோதும் இருக்க முழுயாது
 ஆனாலும்
 என் நெஞ்சமும்
 இனை வாழ்த்தும்!

மேகலா
 நீ
 எழுது
 என்றும்
 என்கனை மறக்கமாட்டாய்
 என்று எழுது.
 என்றும்
 இன் என்னாத்துள்
 என் நினைவுகள்
 என்று எழுது.

காதல்
 கில்லையேல்
 சாதல்.
 காதல்
 கில்லையேல்
 உலகப்பே சூதியம்.

என்

இள்ளம் அறிந்தவரை

இன்னை விட

என்

காதலை விட

இயர்ந்தது

ஞங்கு

ஏதுமில்லை.

இன்னல்கள் நீங்க

மனிநுன் ஆடுவான்

மனிநுன் பாடுவான்

இன்னும்

ஏது எதுவோ செய்வான்.

ஆனாலும் இவை அனைத்திலும்

இயர்ந்தது.

காதல் ஒன்றுதான்

காதல் நெஞ்சியுள்

இனசலாடும்

இளமையின் களிப்பினை

என்னுள்

என்றென்றும்

இங்கிலு.

..... தொல்காப்பியன்

அத்தான்!

பழக்கும் உறுவுகள்

விளக்கும் வொழுத்திள்

நிதியங்கள் தாங்காது

சப்பழ

ஏன்னால்

உங்களைப் பிரிந்து வாடு முடியும்.

அன்று

நீங்கள்

கேட்டிருந்தீர்கள்.

ஏனக்கு கல்யாணம்

களடா மாப்பிள்ளை என்று

நின்று

காகலையில்

ஏன் அங்காதான்

நிலது

ஏனக்குச் சொன்னார்

கண்ணியமான

உங்கள்

காம் பந்தி

உங்கள் துக்கணவியாய்
வாழ்வதை விட
வெறுஞ்ஞ சுதம்
எனக்கு வெண்டும்.

திப்போதுல்லாம்
நல்ல
பல விபண்கள்
நாகரிகம்
சன்ற பொருளவிலை
த்ரும்புத்திற்கு முன்
Girl Friend எழும்
நஷ்டிசபயர் சிதாண்டு
நாசமாய்
நடமாடுவதை
யாரும் அநியலாம்.

திவர்களிடம் தில்லாதது
சிறு
சூருக்க சிறு
மத மித்சி நிற்பது
சிவா
காம சிவா

பண்புள்ளவர்
துக்கணவராக வரவேண்டும்.
தில்லாவியன்றால்
எந்துப் பெண்ணுக்கும்
வாழ்க்கை
எழும் யுந்தோட்டம்
சிதாடுஷமயான போடாட்டம்!

2. கூட்டுத் தினவைகள்

பணத்தில்
வசதி பகுட்டீது
எத்தனையோ ஸர்
குணத்தில்.
சத்காராகத்தான்
திதிழந்திருக்கின்றங்கள்.

அண்பு - பண்பு
ஆக்கம் - ஆந்தோல்
பாசி - பாசம்
குணம் - மஜாம்
அகணத்தும்
உங்களிப்பு நிறையவே
திருக்கின்றங்கள்.
அதனால் தான்
உழுதியாகச் சொல்லுகின்றேன்.

என் உயிர் உள்ளவகை
நீங்கள்
என்னில்லீந்து
பிரிந்து செல்ல
எந்தவொரு அஸுமதியும்
நான்கதாடேன்.

..... மேதா.

Indiaglitz

பேகலா!

இன் மடல்

தந்த ஆறுதல்

என்னை மட்டற்ற

மகிழ்வள்ளவன் ஆக்கியள்ளது

நீ

எழுதும்

ஒவ்வாரு இரை நடையும்

இயிர்த் தமிழில்

தெவிட்பாத தேனமுதாய்

கலந்து கொடுத்திருக்கின்றாய்.

இன்

பொன் எழுத்துக்கள்

என்னை

மிகவும் கவர்ந்துள்ளன.

பெண்மைக்கே உரிய

பேரிலக்கணத்தை

தலைக்கணம் இல்லாமல்

தந்திருக்கின்றாய்

ஒடைந்த தினைகள்

கற்பிலக்கணம்
 கிரு பாலாருக்கும்
 தேவையன்றும்
 வெறியுலகில்
 நெறி தவறாது வாழ்தலே
 சிறப்பென்றும்
 எழுதியிருந்தாய்.

இன்

இளப் பாங்கின் உறுதியினை
 நன்கு
 உறுதிப்படுத்தியிருக்கின்றாய்

பாட்டுடை

தலைவனும் தலைவியும்
 பண்டு வாழ்ந்தது போல்
 நாம் வாழ்வோம்
 என்ற
 இன் நம்பிக்கை
 எனக்கும்
 நிறையவே இன்டு.

ஒசையும் ஒளிமையும்
 ஒலக்கியமும் ஒன்சுவையும்
 எதுகையும் மோனனயும் போல்
 என்றும்
 பிரிக்க முழுயாத
 இயிர் காதலர்களாய்

இலட்ச தினைகள்

நாம்

வாழ்வோம்.

இம் மாதிரியான
நம் வாழ்வ
மற்றவர்க்கு
முன் மாதிரியாய் எடுத்தியம்பும்
எனும்
நம்பிக்கையுடன்
.... உன் தொல்காப்பியன்

adibarathilozz

உங்களின்
துணிவுறிக்கை கழுதும் வாசித்து
உளம்
மதிழ்ந்து பொனோன்.

நீங்கள்
எலுதிய அத்தகை
வாங்கும்
நம்பிக்கையின் சிறுவும்
வீரத்தின் துணிவும்
கலந்த
சுரு கலைவயிலையே நான்
உணர்ந்தேன்.

சிங்க
நம் காதுஸ்
பின்னிப்பிக்கணாந்து விட்டை
என்பதையே
சுடுத்தியம்புக்கின்றன.

2. கூடுதல் நிலைவர்கள்

மாஸ தினங்கு சவுள்ளாம் போல்
 எழும்
 உயிர்கள் ஆந்தால்
 அதன் செயல் எண்ணத்தையும்
 நினைக்கும் பொது
 மதிழ்வில் திரட்டப்பாக்கின்றேன்.

நம்
 காதற் பயணத்தில்
 காப்பாறுகள்
 தீக்குறிகள்
 சவுற குண்டுகள்
 ஏலம்பிக்க நினைக்கலாம்

குநுத்தில் சுகுமித்து
 உள்ளதுத்தில் சுதாவுள்ளா
 சமக்கு
 நிலவியல்லாம்.....

Sorry Sorry Sorry
 நிலவுபற்றிய ஆய்வுகள்
 சமக்குத் தேவையில்லை.

சுத்தங்களையா
 விதவித சண்மூலங்கள் பகுத்து
 விசுத்திர் மனதிர்களின்
 திதயங்களில்
 உங்கள் திதயம்
 சுத்தன்மை வாய்ந்தது
 சன்பகுத நானாடுவேன்

தானாகக் கணியும்
 மாங்கன் போன்றது
 காதல்!
 அது

திருமண பந்தத்தில்
சிலையும் போதுதான்
தெனாக சின்கிளின்றது

பணம் சுறும்
அந்தார தொருச்சனயில்
சுலதயும் செய்து விடாம்
என்று
யாரும்
சதுவாம்
நிலைத்தால்
அதுவே
மத்து பெரிய துவநு!

பண பலமும்
அந்தார பலமும்
தான் தொன்றியாக
உருப்பெறும் போதுதான்
அகவ
ரூச்சனகளாக பணமிக்கின்றன.

இரண்டு
உடல் யந்தய்கள் தொன்றுவதற்கும்
அகவமே
தாருசனங்கள்.

சிறு சிறு
மணச்சஞ்சலங்கள்
சிறு சிறு
மணவஞ்சலங்கள்

உங்களுக்கும் வரஸாம்
 சனக்கும் வரஸாம்
 உங்களுக்கு நாசும்
 சனக்கு நீங்களும்
 சன்றும்
 நீதிபதிகளாயிருப்போம்.

சுமதமான சிதன்றுள்ள
 தின்மை நிலைந்த
 நம்
 தினிய நாதன்கள்
 மழும் மழும் வளர்த்து
 தின்பற்று வாழ்வோம்
 ....உங்கள் மெந்தா

என் இள்ளம்
 நிறைந்த மேகலா।
 இன் இளப்பாங்கின்
 இறதியறிந்து
 இளம் மகிழ்ந்து
 போனென்
 இன்
 கிடயத்தில் இள்ள
 கள்ளமீ கடமில்லா
 தன்மையிகன
 இன் கழுதங்கள்
 சொல்லிவிடுகின்றன.

நேற்று இன்கன
 நான்
 சந்திந்தவேளன
 நீ ஏன்
 சிறு பதற்றம் கொண்பாய்

விமானங்கள்
பறந்து செல்வதும்
குண்டு மறை
பொழிந்து கொள்ளல் வதும்
எம் தேசத்திற்கு
என்றும் நித்தியந்தானே.

நாம் கிருவரும்
அச்சிறு ஒழுங்கையில்
உரையாட மகிழ்கிறோம்.
எம்மிலிருந்து
அதிக தாரத்திற்கு அப்பால்
விமானங்கள் குண்டுகள்
போடுகின்றன.

ஆனாலும்
எமக்கு மேலால்
பறந்து செல்லும்
விமானங்களின்
உந்தும்.... உறமும்
ஒலிகளின்
அச்சுறுத்தலில்
யந்து போன நீயும்
என் நெஞ்சினுள்
இன் முகம் புதுத்து
என்கன
இறுக்க் கட்டுக்காள்கிறாய்
இதுவே

ஒட்டத் தினவைகள்

என் நல்ல காலமென
இன்னை நானும்
இன்னும் இறக
கப்பூக் கொள்கின்றேன்.

ஆனாலும்
அந்த நிமிடங்களில்
நானும் ஒரு
சுயநலக்காரன் தான்.

அன்பே மேகலா!
பயம் ஏதும் வேண்டாம்
எங்கள் காதலின்
இறுதியான ஆழம்
எந்த ஜென்மத்திலும்
அது நீஞும்.

மேலும் கீக்கழுதம்
இன் கையில்
இன்று கிடைக்கும்
நாளை மறுதினாம் மாலை
நான்கு மனிக்கு
புவிருக்கா வீப்பற்கு வரவும்.

இந்தன் மனதை
கொண்டு செல்கின்றேன்.
எந்தன் நினைவை
தந்து செல்கின்றேன்.

.....நொல்காப்பியன்.

தயவு செய்து
 என்னை
 மன்றத்துக் கிடாள்குங்கள்
 எம் நாதஸ்
 கிடாட்ரமுயாத கரு
 தின்னாழுக்குள் நாள்
 Please என்னை
 மறந்துதிருங்கள்
 Please என்னை
 மன்றத்துவிருங்கள்
 திப்பழக்கு
 எ...

மேகலா!

நீ தந்த கழுதம்
வாசிக்கும் போதே
யோசித்துவிட்டேன்
காலாண்டின்
முதல் நாள்
இன்றுதானோ என்று
இல்லை... இல்லை
நீ
என்னிடம் பொய்யாகக் கூட
பொய் சொல்லமாட்டாய்

ஆனாலும்
இனி கழுந்களில்
இது
என்னன
அநிகமாகவே அநிரவைத்து
துன்பத்திலீ!

நி

என் காதலை
மறப்பதற்கும் மறப்பதற்கும்
காரணங்கள் எதுவும்
சொல்லப்படவில்லை.
காரணங்கள் சொன்னாலும்
அதை
நியாயமாய் கிருப்பதற்கும்
வாய்ப்புகளும் இல்லை.

என்ன கொடுமை....?

குது ஏன் கீபியடு....?

என

பொங்கி வந்த
ஆயத்தான ஆவேசம்
பொசுக் கென்று
தனிந்து போனது

நேற்றைய

உன் கழுதங்கள்

நேற்றைய

உன் ஸ்டல்கள்

நேற்றைய

உன் சந்திப்புக்கள்
எம் காதல் வாழ்வின்

நெறியான

தெய்வீக நிலை

குதை

எல்லாம் தான்

இன்னை

இடைந்த நினைவுகள்

நினைக்க வேண்டும்

என்று

மீண்டும் மீண்டும்

என்னை

தாண்டுகின்றன.

கழுதும் தானோ.....!

நானள நான்கு மனிக்கு

நீ வருவாய்

நீயும் நானும் பேசுவோம் - என

நினைத்துக் கொள்வதால்தான்

வெறுமை கொண்ட

என் மனது

பொறுமை கொள்கிறது.

நானள நீ

வராவிட்டால்.....

நானள மாலை

நான்கு மனிக்கு

நீ

நிச்சயம் வருவாய்

என்று

இன்னைப் பற்றிய

எனது நினைவுகள்

கிண்று

காலையே தொடங்கி விட்டன.

நித்திரை கிள்கலை.

நிம்மதி கிள்கலை.

இனாவும் கிள்கலை

கீக் கழுதம் எழுதும் வரை
கீன்னும் யாருடும் நான்
கதைக்கவில்லை.
சிற்துச்சாத்தீனம் அற்றவனாக
இலாவித்திரிந்திருக்கிறேன்.

காதலர் சாகலாம்
காதல் சாவதில்லை
நீ ஒரு பாதியாகவும்
நான் ஒரு பாதியாகவும்
நம் காதலில்
நாம் குருவரும் சம்பகுதிதானோ!
ஏன் நீ
இப்படி .....

இன்னொயே சுமக்கும்
என் நெஞ்சீ இசுசலாய்
அலைந்தது.
குறுதியாய்
ஒரு முடிவுக்கு
வந்தேன்.
நானென் மானை
நான்கு மனு வரை
இன்னொப் பற்றியோ?
நம் காதல் பற்றியோ?
எதுவும்
நினைப்பதில்லை
என
நினைத்து
நித்திரைக்கு சென்றேன்.
அந்த நினைப்பும்
எனக்கு தோல்விதான்.

இன்னன
 நினைக்க வைத்த
 என் துயிலை
 கலைக்கும் ராத்திரிகஞ்சன்
 கிள்ளும்
 ஹோற்றுவிடுகின்றேன்.

ஓ.....
 காதல்!
 அரட்டவும் வைக்கும்
 அழவும் வைக்கும்
 என்பது
 கிடு தானோ?

அமைதி
 பெற நினைத்தேன்
 அமைதி
 பெற முடியவில்லை
 ஆண்டுவனை நினைத்தேன்
 கிடு என்ன புதுப்பழக்கம்
 காதலின் இச்சவலி
 ஆண்டுவனையும்
 நினைக்க
 வைத்து விடுகின்றது.

நானென்றும்
 என் நெஞ்சுக்குள்
 நீ
 ஆண்டும் வளர்ப்பாய்
 என்ற
 நம்பிக்கையுடன்....
 ...தொல்காப்பியன்

அத்தாள்!

அந்த

நான்கு மணிக்காத

நீங்கள் காத்திருந்தீர்கள்

என்

முட்டாள்நன்மான

நைலஸ்ஸை எழுத்துக்கொள்

வநாந்து பொலீநள் என்று

நான் நினைத்ததில்லை.

என்னா இப்புருவம்

உங்கள் நெசரும்

உங்கள் அரவணைப்பும்

என்றும்

தொய்யாமல் சிதாட்டுகின்றீர்கள்.

இல்லத்தின்

குளி விளாத்தான்

நல்ல

மகாவியாக

உங்களுடன்

தினாந்து
 தினாம் சிநான்டெதாரு
 வாழ்வை நடாத்த
 உழுதிலை
 திதயமகது நான் சிநான்டுள்ளேன்.

இன்டான்
 சன்
 கழுதங்கள் கண்டு
 திட்டி விழுல்
 ஒங்கள்
 தியல்கைப் பார்த்தி விடுங்கள்

மெஹம்.....
 தெந்து சம்யாத
 மாக்க 4.00 மணி
 தொங்கி
 நாக்கா
 மாக்க 3.00 மணிக்கே
 புதிதாக்கா வீடு வந்து
 சௌந்தூர்.

நடந்தைவ சல்லாவுஞ்சாயும்
 புதிதாக்காவிடம்
 சொல்லி விடுகின்றேன்.
 பின்னார் சன்னால்
 கதவிசுன சந்தை
 திறந்து அவதான்தின்றேன்.

நீங்கள்
 வருவீர்கள்... வருவீர்கள்...

சன்யு

வழி மெல் விழி காவத்து
காந்திருந்தேன்.

வீடிடன் வளாவங்குள்

Cycle சில் திருந்து

தீங்காது ஜட்டி

வருதின்பீர்கள்

வீடிடன் பிற்பாய்ம்

Cycle திளை நிறுத்துக்பீர்கள்

அங்கு சன்

Cycle கண்டு

எக்கணம் நீங்கள்

அடையும்

வப்ரு மக்ஞவிலை

நாலும் அவதானிக்கின்றேன்.

உங்கள் Hair திளை

Style செய்து

வீட்டுக்குள் வரந்தைப்பதை

உணர்ந்து வகாண்டு

முதல் திருக்ககயில்

மீண்டும் அமர்க்கிறேன்.

உள்ளே வந்து

நீங்கள்

உங்கள் மக்ஞவிலை

சனக்கு சிவாத் தாட்டாதுவராக

நின்பீர்கள்

சதுவும்

பேசவில்லை.

2. டெட்டா நிலைவகம்

நான்
ஒழி வந்து
உங்களை
கட்டிப் பிடித்து
திஸ்ச.... திஸ்ச.....
என்
முத்தங்கள்
தந்து விடுகின்றேன்.

திருந்தும் நீங்கள்!
என்
மீதுள்ள உங்கள்
பலவினத்தை
தாட்ட விழும்பாதவராக
நின்றீர்கள்.

நீங்கள்
என் உயிர்
என் உயிரான
உங்களை
என் கண்சி
முச்ச உள்ளவரை
வாழ்ந்தை
எஸும்
ஏது மளர்களால்
அரச்சத்து
வகாண்டெ திருப்பென்.

எனத்து
என்னொன்ன பிடிக்கும்
என்று
கெட்டு
எழுதியிருந்தீர்கள்

நிம்மாதி

ஊடச்சுகள் நானே

எம்மாம்

என்றும்

ஒளாந்துப்புருத்தும் எண்டீகள்

எதுதான்

நிப்பழ சுபந்து விதாண்டேன்.

பீண்டும்

உங்கள்

பதில் கண்டு

நிம்

மடல்ளனத் சிதாடர்வென்.

உங்கள் மனம்

யன்பும்பழ ஏதும்

நான் சமுத்யிருந்தால்

என்னை

மன்றத்து விடுங்கள்

உங்கள்

மேறொன

ஒப்புதல் நோக்கும்

உங்கள் மேறொ.

அன்பே மேகலா!

இன்

கருத்துக்கள்

அனாத்தும்

இன்

சிந்தனாகள்

அனாத்தும்

என்

கருத்துக்களையும்

என்

சிந்தனாகளையும்

அப்பழிய

விரதி பலிக்கின்றன.

கிந்த ஒற்றுமையை

எண்ணி

நான்
வியந்து போகின்றேன்.

நீயும் நானும்
புரிந்து கொண்ட
அந்த நேரம்.
நீயும் நானும்
தொடர்ந்து
சுகவ வைத்து
சுகவ வைத்து
உரையாடுகின்றோம்.

வின்ஸர் கிருவரும்
வாய்விட்டும் சிரிக்கின்றோம்
என்
கரங்களில்
இன்
பூப் பேற்ற இடல்
சிக்கித் தவழ்கிறது.
இன்
இதழ்களை
என்
இதழ்களை நெருங்குகின்றன.

அன்று
இவையெல்லாம் எங்களுக்குள்
இரு
புது அனுபவமல்ல
ஆனாலும்

புதுமை செய்தன
 என் பிழியிலிருந்து
 மூட்டுத் தனமாக
 நி
 விலகிக் கொள்கிறாய்।
 பின்னர்
 உன் முகத்தை
 கைக்குட்டையால்
 தடைத்து கொள்கின்றாய்
 கட்டுப்பாடான
 புன் முறுவவுடன்
 என்கண
 நோக்கி
 நீ தலை அசைக்கிறாய்
 கிருவரும் அமர்ந்து
 மீண்டும்
 உரையாடுகின்றோம்
 பல
 புது விடயங்கள்
 எங்களை
 ஒன்றும் புது விதம்
 செய்கின்றன.

பிரிய மனம்
 ஒல்லாதவர்களாய்
 கிருவரும்
 பிரிந்து செல்கின்றோம்!
 மீண்டும் கழுதங்கள்

உடைத்த நினைவுகள்

மீண்டும் சந்திப்புக்கள்

தொடரும்

என்ற நம்பிக்கையில்.....

பிரிந்து செல்கிறோம்.

மேகலா! இனக்கு

நன்கு தெரியும் தானே

என்

அம்மா அப்பாவிற்கு

ஒரே யாரு செல்லப்பின்னள்

நான்! என்று.

என் விருப்பிற்கும்!

என்

இடைச்சுக்கும்!

என் திட்டமிடலுக்கும்!

ஏற்ப

ஒர் அழகிய வீடு

இருவாகி வருயிறு

என் இளா

மதனாகளிலே கிடுநான்

மிகப் பெரிய மதனா!

இடாலும்

மிகச் சிறிய மாளிகை!

கல்குலசில்

எக்சின்

மிக மிக

இடைந்த நிலைங்கள்

மிக சிறிய கணியம்

“டெல்ரா எக்ஸ்”

என்றுதானே சொல்கின்றோம்.

காதல் ஓவியம்

தாஜ்மகாலின்

மிக மிக

மிக சிறிய ஓவியம்

“டெல்ரா தாஜ்மகால்”

என்று

சொன்னால்

அது எனி

“மேகலாலயம்” தான்

ஆம்!

சிறு ஓவியம்

சிறு மாளிகை

அதன் பெயர்தான்

“மேகலாலயம்”

மேகலாலயம் பற்றிய

மேலதிக விடயங்கள்

இன்னுடனான

நேரடி சம்பாசனமைகளில்

கலந்து மகிழ்வேன்.

என்றும்

சிறு புன்னக்கட்டன்...

.....இன் தூல்காப்பியன்

என்றும்
என் தினியவருக்கு
என்றும்
என் தின்காமயானவரோ!

என்று
நீங்கள்
என்னிட்டிருந்து
பிரிந்து செல்லும் கவனங்
என் திதயம்
பாரி வல்லினப்பிரிந்து
தொண்டங்கத்
நீங்கள் அடியவச்சுப்பொழும்

பல நாறு எம்பகள்
ஒன்றுமீர்ந்து
என் திதயத்கந்

நீந்த்து போல உளம்
வரி சொன்னேன்.

உங்களைப் பற்றிய
என்

காதல் நிலைவுதன்
உங்களுக்கு விழுதல் தரும்.

என்னைப் பற்றிய
உங்கள்
காதல் நிலைவுதன்
எனக்கு விழுதல் தரும்.

உங்கள் திதயம்
என் திதயத்துனே
என்றும்
இன்புவே ரீண்டியத் தலந்திருக்கும்
கருத்தொருமத்து தினங்நீதால்
தனவும் நனவாரும்.

ரோமியா ஜீவிய.....
அமராவதி அம்பிகாவதி.....
குலூ - மஜ்ஜி.....
சலீம் அனார்க்கஸ் சோழதனாடு
காதல் வர்ணாறுதன்
முழந்து விடவில்லை
அது
மீண்டும்
எம்கிமாடு
ஏதாட்கும் ஏதாட்க்கது
ஒக்குவோம்.

என் தநம்பஞ்சிய
 என் தங்கவனாக
 என்றும்
 நீங்கள்।
 உங்கள் கரம் பஞ்சிய
 உங்கள் துணையால்
 என்றும்
 நான்!
 தின்
 நாம்
 உழுதியான திதியம் சிராண்டு
 விளங்குவால்

சங்க திலக்கியங்கள்
 பலவந்தங்கும்
 பயன்ற நீங்கள்
 காதல் உணர்வின்
 முறைமயிகை
 தின் ஸும்
 அழியாத்துப்பது
 விலப்பிழும் வியப்புத்தான்!

உங்கள்
 தின்கமயான சுவாசம்
 என்கண
 தாஸாட்டும் போது
 என்கணமே
 நான் மறந்து போகின்றேன்.

அந்தாள்।
மீண்டும்
ஒரு துணவு
பெற்று
வந்து
ஏன் காதல்
எலும்
கண்ணிடன் கண்டு
வளம் குவித்து
மகிழ்வ தர
அடுத்த சந்திப்பு
எப்போது...?

உங்கள் மகனால்

... விரா. மேந்தா

அன்பே மேகலா!
 உன்னை நினைக்கையில்
 காதலுடன் காமமும்
 ஊற்றெடுத்து விடுகிறது.
 தேனில் உள்ள
 குன்பத்தை விட
 கன்னி உன்னிடமிருந்து நான்
 பெறும் குன்பமே அதிகம்.

எத்தனையோ
 கொழிய துஞ்பங்கள்
 என்னை
 புடை சூழ்ந்தவேளாயிலும்
 உன்னை மட்டும்
 நினைத்து விட்டாலே போதும்
 எனக்கு
 ஆறுதல் சொல்ல

யாரும்

தேவையில்லை.

நான்!

இங்கன நினைத்தாலே

ஒப்படியென்றால்

நி!

என் அருகிலிருந்தால்

சொல்லவும் வேண்டுமா?

நான் !

இறங்கும் நேரம்

என் தோளில்

சாய்ந்து

தூங்குகின்றாய்.

விழித்தெழுந்தால்

என் நெஞ்சில் இருக்கின்றாய்.

ஓ....

இறக்கம்!

இடம்புக்குச் சுகம்

விழிப்பு!

இயிருக்குச் சுகம்

என்பது

இது தானோ.....?

ஒப்படித்தான்

புது சுகங்கள்

அனைத்தையும்

தினாம் தினாம்

என்னி·
ஆனந்தமதடவேன்.
என்றும் என்னுள்
நீ!
என்றும் உன்னுள்
நான்!

.....தொல்காப்பியன்.

ஏன்னாத் தேடும்
நான் விருப்பும் செஞ்சலை!
நான் நலம்
தங்களின் திக்கழுத்தீர்கு
முன்கழுத்தீஸ்
“மைந்தானயம்”
மாண்புக பந்தி
எழுதியிருந்தீர்கள்.

நாம் திருவாகும்
கருவர் தானோ!
மாடமானிகைகள்
கொட்டை கோபுரங்கள்
எதுவும்
வெண்டாம்.

உங்கள் மார்பிள்
சந்தை நிடு பாம்

அமரும் உரிமை தந்தானை
போதுமானதுதான்.

சிறு தோட்டம் குன்று
விதன்களா!
மா!
வானமு!
பளா!
விதவித பூமரங்கள்!
திகவிசயன்ளாம்
குன்று சேர்ந்து
பரிஜ்ஞமித்து நிற்க
புதிய விதாரு
ஸாக்ஷவாத்து
உருவாக்க நினைப்பது
என்பது
உங்கள் நீட்டத்திற்கு கிடைத்த
விவர்ந்தியா?
திள்ளை
உங்கள் மீது
நான் விதான்ட
காதலூக்கு கிடைத்த
விவர்ந்தியா?
இச்சரியம்...!
வியப்பு....!

சிகாவ
பார்ப்பவர் கண்களை
குளிர்கைமப்படுத்த நினைப்பது
என்பதும்
வியப்பிழும் வியப்புத்தான்.

2. கைத்த நிலைகள்

எங்கள் திருவர்
சுற்றாவ்களும்!
எங்கள் திருவர் சிற்றுணாக்களும்
ஒன்று சேர்ந்து
தடு வாழ்வில்
தடுயதம் பகட்குமல்லவா?

மெத்தீன் எலுச்சி நலை
ஏன்குள்
குடு
நம்பிக்கையினை
வளர்த்து விடுதியது
தோல்விகளும் சுமார்ந்தின்களும்
சதுவாம்
செய்து விடாதென்று!

உங்கள் தினிய மெதலா

நீண்ட பொழுதுகள்
என்னை
சுற்றி வளைத்து
இட்சி செய்கின்றன.
இன் கழுத்தீர்கள் கால்களுக்கு
வயதாகி விட்டதோ?
என்று
நினைப்பவனாகி விட்டேன்.
ஏன் இப்படி
மிகுமிகுத் தாமதமாகின்றன
இன்
கழுதங்கள்.

நீயும் நானும்
இன்று சேர்ந்து
வாழும் போகும்
“மேகலாலயம்” மாளிகை
சிறு ஓவியம் தான்

காதல் செய்து
 கல்யாணம் செய்து
 காதல் செய்து
 நாம்
 காவியமாவோம்

மேகலா!

என்

இதிய காதல் பெண்டே!

நீ

இப்ப இழையால்

இணையும் போது

நான்

இப்புறுகிறேன்.

நீ

துப்ப இழையால்

துவஞும் போது

நான்

துப்புறுகிறேன்.

இப்பம்! துப்பம்!

இவை இரண்டும்

நம் இநுவருக்கும்

பொதுவடைமதானே!

இன் நெஞ்சிலிருந்து

மிஞ்சி வரும்

காதல் எம்

தேனாற்றில்
 நீந்தி வரும் எம்
 வாழ்க்கைக்கீ தடயங்கள்
 ஒவ்வான்றும்
 எமக்கு
 அறிவுப் பாடங்கள்
 அவை
 புது கிளக்கிய கில்லத்தில் சேரும்
 நேசமான மாடங்கள்

இன் அழகால்
 என்கண
 கவர்ந்த
 நீ
 இன் அக்காலும்
 இன் அறிவாலும்
 இன் அடக்கத்தாலும்
 இன்னுள்
 என்கண
 அடக்கி விட்டாய்
 குதிரை
 வாழ்விலென்ற
 சாவிலும்
 நாம்
 மனிமகுபம் தான்.

..... தொல்காப்பியன்

என்

அன்றோல் கட்டுப்பட்டவரே!

உங்கள்

அன்றோல்

கட்டுப்பட்டவர்!

எழுதும்

அன்பு மடலங்கள் நிது

அம்பு மடல்.

உங்கள்

ஒந்த மனமும்

உங்கள்

அன்புமிகு

கழுதங்களும்

நான் அழிந்தாழும்

எனவு அழியாதனவாய்
என் வந்துசீலே
தினண ரியாத - ஜர்
தன்மிடம் பெற்று
விளங்குகின்றன.

என்று புதன் கிழவற!
நீங்களும்
உங்கள் அம்மாவும்
அந்த அழுகு சாதன
மாடத்தில்
நிற்பகுது
நான்
கண்டு வகாண்டேன்
நிச்சயம் நீங்களும்
என்னன
கண்மிருக்கின்றீர்கள்
ஒன்னாலும்
என்னன
தாணாதவர் போல்
“விநியாகப் பொற்றும்”
ஏதோ
உகரயாடுக் கதாண்மிருந்தீர்கள்
உகரயாடுவது பிரச்சினை
திட்டங்கள்
என்னன
பார்த்தவடன் பார்க்காமல்
திருந்தீர்கள் என்பதுதான்
எனக்குத் தில்லத்தி
கதாழிய வான்
உங்களை சிவதானித்து
என் தூாறி மதுமதியும்

மெஜானமாய்

நின்று விட்டார்.

எனது எல்லா

விதமான பாதக கூறுவிலும்

சாதகம் சொல்லி

என் மனவானில்

புராந்தீகான

பங்க்கிடும்

மதுமதியும்

மெஜானமாய் கிருந்தாள்

என்பது

இச்சாயத்திலும் ஆச்சாயும் தாள்.

ஏன் திப்படி ...?

எதுவும் சொல்லாவிட்டால்

என்

தாண

பல நாடு

துண்டுதொக்கிடுமோ

என்கும் ஏத்தம்

என்னை உருக்குக்கூற்று

கதாண்முருக்கிண்டு.

உங்களைப் பற்றிய

என் கனவினில்

கந்பகானகளும் அப்புநங்களும்

நினைந்து கதாண்டு

மகிழ்ச் சுருக்கிண்டு.

நின்கள்
இதற்கொரு பதில்
சமுதாம்.....
சமுதாம் போதுமாம்.

உங்களுடனான
எனது எண்ணாய்வுகள்
உண்மையென்றால்
நிச்சயம் உங்களாயும்
தான்றிக் கொள்ளும்।
நன்றி
நிப்பழக்கு

.....

அழயே பைத்தியம்!
எழுத்த் தெரியுமென்றால்
எது வேண்டுமாலும்
எழுதி விடலாமா....?
“அழகு சாதன மாடத்தில்”
இன்னொ நான் கண்டேன்
அது
இன்கம!

இனது நககச் சுவை
எழுத்துக்களாலான கழுதம்
பழுத்து ஓரிரவு முழுதும்
சிவராத்திரியென
சிவ.... சிவ... சிவ...
என

ஏங்கியிருந்தேன்.
 கிடனால்
 என் கிதயம்
 எவ்வளவு ஞாவுகள்
 பெற்றிருக்கும்.
 என் கிதயம்
 எத்தனை வலிகள்
 பெற்றிருக்கும்.
 பின்னர்
 இனது கழிதழும்
 இன்னுடனான
 எனது சந்திப்புக்களும்
 என்னன
 ஆனந்தப்படுத்தியிருக்கின்றன.
 கிடு போன்ற
 சுகம் தரும் சுமைகள்
 இனக்குள்ளும்
 சேர்த்துக் கொள்.

“இளடலான என்
 கழிதங்கள் கண்டு
 கூடிரி விழும்
 உங்கள்
 கியல்கை மாற்றி விடுங்கள்”
 என்று
 நீ
 எனக்கு
 சொல்லியவற்றை
 இனக்கும் ஞாபகழுடுகின்றேன்.

அழகான வழவங்கள்
 என்றாலும்
 அதை
 ஆபத்தானாகவா
 ஏனென்றால்
 அதையும் அறியக்கூடியதை.
 ஆனாலும்
 வளம் குவிந்த
 அன்பு நிகனவுகள்
 அவற்றோடுதான்
 ஒட்டிக் கொள்ள
 முயற்சிக்கின்றன.

மெளனமே! இன்
 குதழ்கள்
 ஆயிரம் சுகவ
 தருகின்றன - என்
 குதயமும்
 இன்னைப்பற்றியே
 ஆயிரம் மொழிகள்
 பேசுகின்றன.
 கிக் கழகத்திற்கான
 இன் பதில் கழதம்
 ஆர்மூடுகும் வேகம்
 பெறும்
 எனில் அதுவே
 என் நல்ல காலம்!

தொல்காப்பியன்.

அண்பாளவர்ண.....
 உங்கள் சண்னமும்
 எந்தன் சண்னமும்
 வண்ணமாய்
 வழி! பெறுகின்றன.
 ஆசையாய் ஓம் - நம்
 சண்னங்கள்
 வகுகாந்து பொதாது.... வழியும்
 வகாள்ளாது
 பருவம் வந்தபின்
 கண்டு சிநாண்டோம்
 காதலை மனை
 கவுத்தவன் கடவுள்
 என்றால் உணக்கு நான்
 என்பது
 சமுத் கவுத்தவழும்
 கடவுள் தானா?

நடவடிக்கை தந்து காதல்
வாழ்க!
நம் காதலையும்
வாழ்க! வாழ்க!
நாம் வாழும் வாழ்க
நாம் வாழும் பூமியும்
வாழ்க! வாழ்க!

நாசௌ குாயிஙு
மாஸை 4.00 மணிக்கு
புதிதாக்கா வீடு வாருங்கள்.

நாம்!
நம்
காதல் பயணத்தில்
ஊர் தோறும் பொலோம்
தொடரும் சந்திப்புக்கள்
நாசௌயும் தொடரும்.....
நாசௌய சந்திப்பும்
எமத்கு
நிறுந்த தீன்பங்கள்
தரும்.

.....மேதா..

பொங்கிடும்
கடலும்!
பொழிந்திடும்
வானும்!
மங்களம் செய்தன.

இதமான அருவியில்
நனைந்திடும்
மெல்லிய மலர்
போல்
இதயமும்
இனிக்கிறது!
இளமையும்
குளிர்கிறது!

இனித்திடும்
இன்பவலைகள்
தொடரும் தொடர்களாய்
தொடர்ந்தன.

தொல்காப்பியன்
மேகலாவுக்கும்
மேகலா
தொல்காப்பியனுக்கும்
என வரைந்த
திருமுகங்கள்
இடை நின்றன.

மேகலா
எழுதுகிறாள்.
தொல்காப்பியன்
எழுதவில்லை.
மேகலா
மறக்க வில்லை.
தொல்காப்பியன்
மறந்து விட்டான்
நெருப்பில் விழுந்த
புழுப் போல்
அவள் இதயம்!

வெம்பினாள்
தன் வெறுமையின்
நிலை நினைத்து
துடித்தாள்.

அவன்

அசையவில்லை.

அவன்

அழவில்லை

கடிதமும் எழுதுவதில்லை.

அவன்

மறந்து போனதால்

மறந்து விட்டான்

அவனை!

அவன்

மறைந்து போனதால்

மறந்து விட்டான்

அவனை!

வெண்ணிலவின் சூளிர்மையிலே

மென்மையான காதலர்களின்

சங்கமம்

தொடரவில்லையோ!

தொடர்கிறதே...!

சுமை கொண்ட நினைவுகள்.

அதிகாலை

அனைவருக்கும்

சுப வேளை

இவனுக்கோ..!

கொடிய வேதனை

பொம்மர்! புக்காரா!!

உடன்

உலங்கு வானுர்தி!!!

மழைக்கால புற்றீசல்கள்

போல்

பறந்து திரியும்.

வானும் இருஞும்

நிலமும் அதிரும்.

பதுங்கு குழிகள்

தஞ்சம் கொடுக்கும்.

சில நேரம் சில தமிழர்

உயிரும் பறிக்கும்..

விதை விழும்

மரமாகும்!

மரம் விழும்

விறகாகும்!

குண்டுகள் விழ

சுடுகாடாகும்

சமும்!

அன்றும் அப்படித்தான்

கார்த்திகை காலத்து

கடும் மழை போல்

குண்டுகள் விழுகிறது

“மேகலாலயம்” உம்

தகர்கிறது.

தாய்! தந்தை!!
 உயிர்கள் மடிகின்றன
 புனித பூதவுடல்களுக்கிடையில்
 “தொல்காப்பியனின்”
 புனித உடல்
 பொசுங்கிக் கிடக்கிறது.

ஓர் அழகு ராஜ்ஜியம்
 பூச்சியமானது.
 கொத்தும் கழுகுகள்
 குதறியது போதுமென
 சிறகு விரிக்கின்றன.

மேகலாவின் மடியில்
 உயிரில்லாத உடல்
 கதறுகிறாள்! குழறுகிறாள்!
 கண்ணீர் வடிகிறது
 வடிந்து வடிந்து
 நதிபோல் ஓடுகிறது.
 ஓடும் கண்ணீர்
 நதியில்
 மயங்கிவிட்டாள்.
 ஊரவரின் உறுதியான
 பஸம்
 தோற்கடிக்கிறது
 அவள் சாவை!

அவன் இல்லை
மேகலாலயம் இல்லை!
பிறகேன் எனக்கு
வாழ்வு என நினைத்தாரோ!
என்னவோ!!

அவனை இழந்து
நிம்மதி துறந்து
வாழ்கிறாள்
துயரத்துக்குள்
மாஞ்சிறாள்.
எரியும் விளக்கிற்குள்
விட்டிலகளாய்
அவன் மனது!

துயர நாள்கள்
வாரங்களாகி மாதங்களாகின.
மாதங்கள் வருடங்களாகின.

நடந்தவை எல்லாம்
ஓரு கனவு!
நீ
ஓரு கல்யாணம்
செய்து கொள்
இப்படி அவன்
தாய்! தந்தை!
சொல்லும் வார்த்தைகள்
தொல்லைகளாகின்றன.

தொடர்ந்த தொல்லைகள்
அவள்
இதயத்தை அழுத்துகின்றன.
அவை
செல்லாது போகவே...
இன்றும்
வரைந்து கொண்டிருந்தாள்
தொல்காப்பியனுக்கான
கடிதங்களோ...!
இன்றும்
எழுதுகிறாள்...!
ஆனாலும்
வலி கொள்ளவில்லை
அவள் கரம்!
வலிமை கொள்கிறது
அவள் மனம்!

போராட்டம் நிறைந்த
வாழ்வுக்குள்
அவள் வாழ்வு!
காதல் சுகமானது
யாவர்க்கும் பொதுவானது
மனதுக்கும் இதமானது.

நம் தேசமோ
துயரமானது...!
கனக்கும் சுமையானது
நெஞ்சு!

வாழும் வாழ்வும்
நன்சாகிறது.

கொள்ளை இலாபம்
கொண்டு
கொள்கை தவறும்
தனி மனித சிந்தனைகள்
கொலை செய்யும்
போதனைகளாகின்றன.
புத்தனின் போதனைகளில்
புனிதம் காணும்
பூமிதனில்
தக்க வைக்கும்
அரசியலுக்காய்
புக்காரா கொண்டு
தாக்குகிறான்
புத்தனின் பிள்ளை!
புரிய வில்லையே!
பேரின அரசின்
பொலிந்திடாத
புதுப் புது சிந்தனைகள்!

அரசு திருந்துமோ...!
மனது பொறுக்குமோ...!
உடையும் ஈழமதில்
காதல் நினைவுகளும்
உடைந்து
போகுமோ...!
உமிரும்

நொருங்கி
மாழுமோ...!

வேதனைகள்!
கொடுமை கொண்ட
வேதனைகள்!
இங்கு
எல்லோருக்கும்
பொதுவுடமையாகின்றன.

இயற்கையில் வருவது
சாவு!
இங்கே
சாவே இயற்கையாகிவிட்டது!
ஏக்கம் பெருமூச்சு
இவையே
தனிமனித ஒலங்களாகின்றன.

புன்னகை சிந்தும்
முகங்கள் இங்கில்லை
அன்னக்கை கொண்டு
அணைக்கும்
கரங்களும் இங்கில்லை.
சொல்லில் அடங்காத
கொடுமைகள்
சொல்லிவிட எனக்கும்
முடியவில்லை.

இடைந்த திருவுவகர்

எங்கள் சிரிப்பு!

எங்கள் வாழ்வு!!

எங்கள் சுதந்திரம்!!?

இதை யார்

எடுத்தல் கூடும்

இதை யார்

எரித்தல் கூடும்

எங்களுக்கென்ற

சிரிப்பு!

எங்களுக்கென்ற

மகிழ்ச்சி!

எங்களுக்கென்ற

வாழ்வு!

எங்களுக்கென்ற

சுதந்திரம்!

எங்களுக்கே சொந்தம்.

இதை எவர்

நொருக்க முடியும்.

இதை எவர்

எடுக்க முடியும்.

எங்கள் தேசம்

எங்கள் இனம்

எங்கள் மொழி

எங்களுக்கே சொந்தம்

போராடுவோம்!

நாமே போராடுவோம் ! - இப்படி

நெருப்பு மூச்சுக்களுடன்

தூக்கிக் கொண்டாள்.....

அழகிய நீ...

என்னுயிரே !
 உன் நினைவுகள்
 என் இள்ளத்தில்
 முள்ளாய் நின்று
 குத்துகின்றன.
 அந்த நினைவுகளை
 உதற்விட நினைக்கிறேன்
 அதுவும்
 முடியவில்கல.

என்கன!
 இதயமில்லாதவன்
 என்றும்
 இரக்கமில்லாதவன்
 என்றும்
 சொல்லக்கேட்டதுண்டு

இயீமை !

முதல் சொன்னாது மட்டும்

இயீமை

இக்கணக்கணை

நாள் முதல்

அது இயீமை.

நான்!

நிகைந்து நிகைந்து

இருகும்

என்

வயீணா நிலவே!

நீ தந்த

சுகவமிகுந்த முத்தங்கள்

என் உத்தோரம்

கிள்றும் திற்திக்கிள்றன.

என் அழகிய

அழுத நிலவே !

செல்லமாய்

நீ அழுத் துடி

என் உத்தை

நீ கழுத் துடி

கிவை அகைத்தையும்

தொகுத்து

நிகைக்கும் போது

என் கிதயம்

ஆனந்தமடக்கிறது.

கூடவே

அழுகையும் வருகிறது.

நான்

ஓர் ஆய்மகன் என்பதால்
அழகையைத்
தட்டிக்கழிக்கின்றேன்.
ஆனாலும்
அதிலும் தோற்றுவிடுகிறேன்
ஆஹல் வார்த்தை சுவர
ஆருமில்லை என்றால்
அழ நினைப்பது
நொந்த மனதுக்கு
கிடம் தரும்
நல்ல மருந்து

தேவதையே!

இன்னுள் இண்டாகும்
பொய்யான கோபம்!
இன்னால்
எனக்குள் இண்டாகும்
சுகமான வலிகள்!
எதையும்
என்னால்
மறக்கழுதியவில்லை.

என் நேற்றைய

நனவு நாயகியே!

நீ என்னோடு தனித்திருந்த
பொழுதுகள்.

தவித்த தவிப்புகள்

சில்மிசங்கள்.

அழகிய சல்லாபங்கள்.

அனைத்தையும்

நினைத்து நினைத்து

இடைந்து போகின்றேன்.

இரவும் பகலாகி

நிம்மதி துயில்களும்

கலைந்து போகின்றன.

மனசம் ஒருளாகி

என் வெள்ளள

நினைவுகள்

கறையாறந்து போகின்றன.

என்னுயிரே!

ஈழத்தமிழரின்

படுகொலைகளை அறிந்தும்

அறியாதவர்கள் போல்

கண்டும் காணாதவர்கள் போல்

விலகிக்கொள்ளும்

இலக நாடுகள் போல்

நீயும்

முன்னால் வரும் என்கன

பார்த்தும் பார்க்காமல்

இன்பாட்டில்

சென்றுவிடுகின்றாய்...

நீ என்ன

செந்தாழும் புவா?

இல்லை

செம்மனித் தீவா?

அன்பே

ஏன் ஒன்று

எனக்கொரு கழுதம்

எழுதுகிறாயில்லை.

பொதுக்கட்டமைப்பு

இடன்பழக்கையில் கையெழுத்திட

தயங்கும்

சந்திரிதுக்காபோல்

ஏதோ யோசித்துவிட்டு

பின் தயங்குகின்றாய்.

இனக்கு என்ன நபந்தது.

ஞல்லை

இனக்குள் என்ன நபந்தது.

எத்தனை நாட்களில்

இனக்குள்

இத்தனை மாற்றங்கள்!

சரி - தவறு

நல்லது - கெட்டது

என்று எதுமே

எனக்கு விளங்கவில்லை.

என் சிந்தனைகள்

என் இணர்வுகள்

எல்லாமே

என்னிலிருந்து பிரிந்துவிட்டன.

எதுவுமே எனக்கு

புரியவில்லை.

எல்லாமே

இரு

சூதியமாகி போகிறீரன.

முட்கஞம்

சுவரியகற்கஞம் நிறைந்த

இரு

பற்றைக்குள்

தவறி விழுந்தது போல்

இரு மனவுணர்வு

அதுவும் அதிகரிக்கும்

யயுணர்வு.

என்னால் என்ன

செய்ய முழுமென்றே

என்னால்

நினைக்கவே முழுவில்லை.

கள்ளிச்செழில் சேலை

விழுந்தாலும்

சேலை மேல் கள்ளிச்செழ

விழுந்தாலும்

சேதம் சேலைக்கு மட்டும்தான்.

கள்ளிக்கில்லை

என்

கள்ளிக்குமில்லை.

ஆசை நாயகியே!

நாம் சந்திந்த

பொழுதுகள் பல

அவை அனைத்தும்
இனிகம நிறைந்த
இளமை கலந்த
புதுமை நினைவுகள்.

காதல்
நான் மறக்கவில்லை
நான் மறுக்கவுமில்லை.
மறந்து போனதும்
மறுத்துப் போவதும்
நீ மட்டுந்தான்

நீ
இருச கொண்டாய்
நான்
இருந்தமடற்பேரன்.
நான்
இருச கொண்டேன்
நீ
இருந்மடற்தாய்.

எப்பழத்தான்
இவை
எல்லாவற்றையும் மறந்து
என்னையும் வெறுத்து
சென்றாய்...
நீயும்
இரு
துணிச்சல்காரிதான்

உனக்கு னாபகம் இருக்கிறதா?

நாம்

இருவருக்கொருவர் பரிமாறிய
முத்தங்கள்.

இரு முத்தமா?

இரு முத்தமா?

இன்னுகொரு

இலக யுத்தம்

இன்று தொடங்கினாலும்
என்றும்

முடிவுறாத முத்தங்கள்.

ஏழுண்மும் நாம்

இருவரும்

ஒடம் மாறி

இருமாறி

மனம் ஒன்றி

இருவருக்கொருவர்

கரம் பிழுத்து

கப்பியனனத்து அப்போது

நாம்

பரிமாறும் முத்தங்களின்

மொத்தம்

அனனத்தையும்

அப்போது ஸற்று விட்போம் என்று

நீதான் சொன்னாய்.

இருமுறையல்ல

பலமுறை சொன்னாய்

இனிக்க இனிக்க

100 முறை சொன்னாய்

நான்

ஓர் இநதாரி

எதிலும் உருப்பாதவன்

என்று

இன் வீடென்கா

எங்கள் இன்றே

சுவழநின்று

கதைத்தூ போதெல்லாம்

என்பக்கம் நின்று

எனக்காக

பக்கம் பார்த்து

கதைத்தூவள்

நீயாருத்தி மட்டுந்தான்

ஆனால்...இன்று

இனாவரெல்லாம்

என்கண ஒரீசிவநிக்க

எகண மிதித்து

அவமதித்து போனவள்

நீ மட்டும் தான்

காரணாங்கள் சுறு

இல்லை

நான் சுறும்

காரணிகளெயாவது

நீ கேள்

இன் அம்மா! இன் அப்பா!

இன் சித்தி! இன் சித்தப்பா!

இன் சோதரர்கள்

இத்தகண இறவுகளும்

எங்கே

போனார்கள்
இதீர்த்தனை நாளும்

பட்டம் பதவி
மட்டும் வேணுமென்று
நீ
சொல்லியிருந்தால்
நிச்சயம்
நான்
ஒரு பட்டதாரி ஆகியிருப்பேன்.
இன்னிலிருந்து
என்றும்
பிரியாதிருப்பேன்.
பட்டம் பதவி
இவற்றில் ஒட்டிக்கொண்டு
கௌரவம் தேட
நினைப்பது
கையால் ஆகாதவன்
கைத்தழிய
கையென
நினைத்து
கொள்வதற்கு சமம்
நீயும் அப்பழித்தான்
நினைத்திருக்கின்றாய்

இவ்வளவு சுயநலமான
ஆகசகனும் இனக்கு
எங்கிருந்து வந்தது
ஆகசப்படுவதும்

அடைய நினைப்பதும்
இனக்கு
கிடைக்காலத்தில் கிடைத்த
பொக்கிச்சுமா?— இல்லை
மாக்கிச்சுமா?

பதவி!
பலருக்கு கெளரவும்
கெளரவும்!
சிலருக்கு பதவி
சரியான பதவி
தனிமனிதனின்
கழன இழைப்புக்கு
கிடைக்கும்
இயர்வான விருது
கிடை
இன்னுள் என்றும்
நிலை நிறுத்து.

அழகிய தீயே!
நான் காலை
நீ மாலை
நான் அதிகாலை
நீ அந்தி மாலை
ஆதலினால்
நாமே
ஆதியும் அந்தமும்

கிட்டத்தான காலம்!

எம் மனம்

எம் இளம்

கிவை ஒக்ரிகயைந்துதான்

கிருந்திருக்கின்றன.

நீ

என்கனயும்

நான்

இன்கனயும் புரிந்து கொண்டுதான்

காதல் செய்திருந்தோம்

என் இளரில் இள்ளா

என் நல்ல இறவுகளுக்கும்

இன் இளரிலுள்ளா

இன் நல்ல இறவுகளுக்கும்

என்கனயும் தெரியும்

இன்கனயும் தெரியும்

தினம் தினம்

இனை நிகனத்து

இனக்காகவே

நான் வாழ்ந்தேன்

தினம் தினம்

எகனநிகனத்து

எனக்காகவே

நீ

வாழ்ந்தாய்

நீ

எகன மறந்திர்க்கும்

நீ

எனை வெறுத்துதிற்கும்
இளை சனம்
நாறு காரணம் சொல்லும்
நீ மட்டும் என்னோடு
நேரடி
பேச்சு நடந்தியிருந்தால்
சரியான பொய்யும்
சரியான இயைமையும்
உனக்கும் தெரிந்திருக்கும்

என்

முதற்கீ கழுத்தீல்
என் முதல் முத்தத்தை
என் முதல் கையெழுத்தாய்
அனுப்பியிருந்தேன்
எந்த வித புற விசையுமின்றி
நியூட்டனின்
ஞரண்டாம் விதியை

நீ

சரி செய்திருந்தாய்
அந்த நேரம்

நான்

பெற்ற ஒன்பம்

யாரும்

பெறா வகையாம்

ஆகைவகை வேகையினோனை

அதனால்

நீ

அடைந்த கின்ப மயற்கது
 இன்தோழிகளே
 எல்லாம்
 சீவ மயமாய்
 சொல்லிவிட்டனர்

கின்ற
 கிவையெல்லாம்
 கிமயமலையென
 கனக்குது என்கிறாய்
 என்கன
 நீ
 இன் மனதிலிருந்தும்
 தாக்கி
 எறிந்து விடலாம்
 என்னில் கிருந்து
 நீ
 தார
 விலகிப்போகலாம்

ஆனால்
 என்றிகனவுகள்
 இனக்குள்
 இரசல் ஆடுவதை

நான்
 அறிவென்

என் கடந்த கால
 கழுதங்களை
 யாருமில்லானேரத்தில்
 ஒரு முறைக்கு
 பலமுறை
 பார்த்து
 உன்
 செம்பவள இதடுகளால்
 முத்தமிடுவதையும்
 உன்
 கண்ணீர்த்துளிகள்
 நிருமுகம் மேல்
 விழுந்து
 சந்தம் அமைப்பதையும்
 நான் அறிவேன்

ஒரு நாள்
 என் பாதம்
 மிகிதீது
 நி
 நடந்து வந்தாய்
 கிடு என்ன
 புதுப்பழக்கம் - என்று
 நான்
 கேட்டதற்கு.....

அந்தான்
 னினி
 நானும்

நீங்களும்
இன்றானே என்றாய்
கிப்படி புது மொழி
பேசி
என் இளமை
வாழ்க்கையில்
வளம் குவிந்து
சென்றவள்
நீ

அந்தப் பொன்னான
வாழ்வில்
இனிமை நிறைந்த
இளமைக்காதலின்
முதுமையினை
எப்படி
இன்னால்
மறக்க முடிந்தது

நீ படிக்கும் பருவத்தில்
நீ படிக்கும் நாட்களில்
நீ படிக்கும் பாடங்கள்
மனனாம் செய்த
காலங்களை
விட
என்னை
மனனாம் செய்து
வாழ்ந்த காலமே
அதிகமென்று
நீ சொன்னாய்

நீ

தகிகமயில்
தாங்கிய போதெல்லாம்
இன் மழில்
நான் தாங்கியதாக
கற்பகனாக்கதூகள் சொல்லி
நீ சிரித்தாய்

இந்த

இனிய காமத்துச் சிந்தைகனாகள்
இன்று மட்டும் எப்படி
தாங்கிப்போனது.

என் காதலீ
முறிந்ததா? முறிந்ததா?
இன் தோழிகள்
கேள்வி கேட்கின்றனர்
நானோ?
பதில் சொல்ல மொழியின்றித்
தவிக்கின்றேன்
ஏன் தெரியுமா?
நீ தான்
என்
தாய் மொழி
தேன் சிந்தும்
தமிழ் மொழி

இன்று

சிறு சொற்பொழிவில் கூட
நீண்ட பொருள் நிகரந்த

கருத்துக்களை
என்னால்
பேச முடவதில்லை.

என் ஆரவா்
என்கண
திமிர்பிழத்தவன்
பெருமக்காரன்
என்றுதான்
திட்டுகிள்றனர்
இவற்றுள்
எதையும்
எவற்றையும்
என் நெஞ்சினுள்
நிறைத்துக் கொள்ளவும்
நிகலை
நிறுத்திக்கொள்ளவும்
நான் விரும்பியதில்லை
ஏன் தெரியுமா?
நான்
நீயாகவும்
நி
நானாகவும் இள்ளோம்

இது
ஆருக்கென்ன
இன்
வீட்டுக்கும்
தெரியும்.

இன்

பெற்றோரின் ஆசைகளை
நிறைவேற்றத் தயிர்த
நீ

இன்று

இன்னுள் உள்ள
என்னையும்
என் இனாவுகளையும்
புதுக்க

இன்னால் முடிந்தது.

காரணம் மட்டும்

சொல்லிவிடு

நான்

இன்னிலீ நின்று
தூர விலகிச்
சென்று விடுகிறேன்

சீல

போலியான

கெளரவங்கள்

சொல்லும்

சீல

போலியான

பெற்றோர்கள்

மிருக்குமட்டும்

இன்மையான காதல்

இலக்தீருக்கும்

இன்மையாகாமல் போகும்

என்பதும்

இன்மையே!

என்
 நினைவுகள்
 என்
 சுகங்கள்
 இன்னுள் வாழ்வதை
 யாரும்
 அறியவில்லைப்போலும்
 நி
 பள்ளிக்கூடம்
 போய் வரும் பொழுதுகள்
 இனக்காக
 நான்
 காத்திருக்கும்
 நேரங்கள்
 கதைத்த
 வேலளகள்
 மகிழ்ந்த
 நிமிடங்கள்
 எத்தனை ... எத்தனை

 அம்மன் கோயில்
 ஆலமர நிழலில்.
 இன்
 முகம் பார்த்த
 புவாய்
 நான்!
 என்
 முகம் பார்த்த
 சூரியனாய்

நி!

இன்

மழு சாய்த்து

நான்!

என் முகம்

தொட்டு

நீ !

துட்டன்

ஒருவன் கண்டு

கண்டதை கண்டபடி

போட்டுக் கொடுத்தான்.

அன்று

இன்

இறவுகளின்

முன்

ஒரு கைதியாய்

நீ!

விசாரணை செய்யும்

இயரதிகாரியாய்

இன் முன்

இன் அம்மா!

நீ

குற்றம் ஏதும்

செய்யவில்லை

ஆனாலும்

குறுக்கு விசாரணைகள்

பலமாகவும்

பயமாகவும் குருந்தன

கிடையிடையே

அடி

அடிகளிடையே

முதுகு முறியும்

தொம்.

இன் வீட்டு

சாமிப்பட வரிசை முன்

நீ

நிறுத்தப்பட்டாய்

சத்தியம்

செய் என்றார்

அந்தேரம்

நீ

தப்புவதற்கு

அது

போதுமானதாகவிருந்தது

இன்

இடலை அணிவத்தீது

அணிகலன்கள்

பறிமுதல் செய்யப்பட்டன

அவை - யாவும்

பாதுகாப்பாய்

தவக்கப்பட்டது என்றாய்

சடப் பொருட்களுக்கு

கிருக்கும்

மரியாதை

அன்று

இனக்கிருக்கவில்லை

இன்

பக்கத்து

கவரவர் கோயில்

வேள்வி மடைக்கு

நான் வந்தேன்

சாமியின்

தரிசனம் காணவல்ல

இன்

தரிசனம் காண

ஆனால்

நீ

அங்கில்கல

அங்கு இன் வரவு

காணாது துழுத்தேன்

நீ

வருவாய்

நீ

வருவாய் என

அடுத்தடுத்து வரும்

ஒவ்வொரு நூடு

பொழுதுகளிலும்

ஏங்கியிருந்தேன்

நீ

வரவில்கல

இன்

வரவில்லாத கிடத்தில்

எனக்கென்ன வரவு!

என் வீடு வந்து
இன்
நிலை நினைத்து இருக்கினோன்
அந்த இரவும்
எனக்கு சிவராத்திரிதான்
இரு
வருசத்தில்
இரு
சிவராத்திரிதானே வரும்
ஆனால்...

காலங்கள்
சென்றன
காலங்கள்
நீண்டு சென்றன.
கைய்கட விட்டு
நீ
வெளி வந்தாய்...
இன்னில்
இன்
இறுகள் நம்பிக்கை
இள்ளதாகச் சொன்னாய்

இரு நாள்
இன்
தோழி வீடு
நீ
வந்தாய்
நீயும்

நானும்

அந்நேரம் பெற்ற

சுகங்கள்

எப்பழச் சொல்லுவோம்

இம்மாதிரி சந்திப்புக்கள்

ரகசியம் பயணங்களில்

இல்லாசமாய்

இளம்கோலம் போனாம்

இரு முறை

வல்லிபுரக்

கோயில் தேர்த்திருவிழாவில்

நீ

வாங்கித்தந்த

சுவையான தின் பண்டங்கள்

அவற்றினை

என் தொழில்களுக்கும் பகிர்ந்து

இண்டு

மகிழ்ந்திருந்தேன்

குவைபோன்ற சம்பவங்கள்

முன்பு

பல தடவை

வந்திருந்தாலும்

என்னமோ

தெரியவில்லை

இது

கொஞ்சம்

அதிகமாகவே

என்னை ஆனந்த

படுத்தியிருக்கிறது

இம்மகிழ்ச்சியின்
 குளிர்ச்சி
 ஓரடிலீப்பாகும்
 என்றுதான்
 தீர்த்தக் திருவிழாவிற்கும்
 வந்தேன்
 நீ
 அங்கில்லை
 உன்
 அக்காவே
 அங்கு நின்றிருந்தாள்
 உன்
 அக்கா என்கண
 பார்ப்பதும்
 எரிந்தெரிந்து
 தன்
 மனதுக்குள்
 ஏதோ
 கதைப்பதும்

இடன்
 நான்
 புரிந்து கொண்டேன்
 நகௌப்பகளிடமிருந்து
 விடடபெற்று
 என்
 வீடு வந்து
 இடன்
 உன்
 வீடு வந்தேன்

அங்கு

இன் கோலம் கண்டு

நான்

துழுத்து விட்டேன்

இன்

தம்பி மட்டுந்தான்

இனக்கு காவல்.

காவல் செய்யும்

பலமான

வயதில்லை.

அவன்

வெறும் அடையாள

பாதுகாப்புத்தான்

என்னைக் கண்ட

நீ

ஓடிடாட வந்தாய்.

இன்

ஓட்டத்தைக் கண்ட

இன்

தம்பி

இன் பின்னை ஓட வந்தான்.

நான்

குளிக்கப்பொகின்றேன் என்றாய்

அவன்

இன்

சொல் கேட்டு

நின்று விட்டான்.

இன்

வீட்டுக்கிணற்றுடி ஓரம்
நீ

வந்து நின்றாய்

நேர்று

இனக்கு நடந்த

அத்தனை

கொடுமைக்களையும்

எனக்குச் சொன்னாய்.

சொல்லும் போதே

அழுதுவிட்டாய்.

என்ன

செய்வது

என்ன

சொல்லுவது

என்ற

என்

மனக் கேள்விகளுக்கு

பதில் சொல்ல முழுயாமல் நான்.

இன்

கொடுமை நிறைந்த

கதை கேட்டும்

எதுவும் செய்யத் துணிவில்லாமல்

நான்

நின்றேன்!

நானும்

ஒரு கோழுதான்

இன்

ஓவ்வொரு அசைவுக்களையும்

அவதாரிக்கும்

இன்

பெற்றோர்.

இன்

அக்காவின் நிலையினை

இயர்வு படுத்தியும்

இன்னை

குழிவும் செய்தனர்.

குவை

தெரிந்தும்

இன்னால்

எப்படி வாழ்முழுந்தது

இன்

அக்காவின் இயர்

யழப்பும்

இன்

அறியாமையும்

இன்னையே

தாழ்வாக்கி விட்டது

பாவும்

நீ

கீப்படியல்லாம்

துன்பப்படுகையில்

எம்

இன் கவத்தியரும்

அவர்
 மனநாவியும்
 உன்
 வீடு வந்து
 உன் துணீஸ்
 நெருப்புக்குள்
 எண்ணொய்
 ஊற்றியிருக்கின்றனர்.
 அவ் கவுந்தியின்
 மனநாவி
 ஒரு முறை
 அரவம் தீண்டி
 அவநியற்ற வேளை
 அவகள்
 உடன் நின்று
 பாதுகாத்து சென்றது
 நானும்
 அவள் தம்பியும் தான்!

ஒரு வேளை
 கவுந்தியர்
 குதை
 மறந்திருக்கலாம்
 அவஞ்சமா மறந்தாள்?

இலகம்
 அப்பழுத்தான்
 ஒரு
 சில
 இறவுகள்...

எல்லோருமே
அப்பழுத்தான்.
எங்கே
தங்களுக்கும்
யறி
வந்து விடுமோ
என்றான்
சுய நலம்
கொண்டு
என்கன
வஞ்சித்திருக்கின்றனர்.

மனிதர்கள்
எப்பழயானவர்கள்.
இறவுகள்
எப்பழயானவர்கள்.
எல்லாமுமே
தெரிந்து கொண்டேன்
தெளிந்தும் கொண்டேன்

ஒருவாரத்தில்
இரு முறை சந்தித்த
நாம்
இரு மாதத்தில்
ஒரு முறை சந்திப்பதும்
முடியாத ஒரு
விடயமாகவேயிருந்தது.

சில
நேரம்
சில

கழுதங்கள்
 ஆமதலீ செய்தன
 இன்
 நெருங்கிய தோழிகள்
 இன்னை
 அனுகுவதற்கு
 அனுமதி மறுக்கப்பட்டது
 ஜ.நாவின்
 பன்னாட்டுப்படைகள் போல்
 இன்னை
 கண்காணிக்க
 இன்
 இறவுகள்.
 ஒவர்கள்
 இனக்கு
 இறவுகளல்ல.
 இன்னை கூழ்ந்த
 ஒழுவுகள்.
 கிருதயும் நீதான்
 சொன்னாய்.

இன் இளின்
 எந்த வீட்டு
 விழாக்களிலும்
 கலந்து கொண்டு
 ஆனந்தமடைந்த பொழுதுகள்
 எத்தனை.
 அத்தனையும்
 நித்தம் நித்தம்

நி

சொல்லி

நிம்மதியகபந்த பொழுதுகள்

ஞவை

யாவும்

மறுக்கப்பட்ட

மறுக்கப்பட்ட

விடயமாகுமோ

என்று

நி

பயந்து திரிந்த பொழுதுகள்.

திசெரனவந்த

சிங்கள அரசின்

இருபங்குச்சட்டம் போல்

அன்று

இனக்கு

இன்

வீட்டை விட்டு

வெளித்திரியும்

அனுமதி

மறுக்கப்பட்டது.

இன்

வீட்டு நாய்க்கு கிடைக்கும்

மரியாதை சுட

இனக்கில்லை என்றனர்.

அந்தளவுக்கு

இன்

அம்மாவின் கொள்கைகள்

இன்னை

அழுல்படுத்தினா.

எங்கள்

காதல் நிறைவேறும்

எங்கள்

கல்யாணம் நடக்கும்

என் அப்பாவே

எனக்கு இந்தரவாதம்.

என்றெல்லாம்

நீ

சொன்னாய்

இந்தளவு கொடுமைகள்

நீ

அனுபவித்தும்

இன்னை

இன்

அப்பா கண்டு

கொள்ளவில்லைத்தானே!

இன்

அம்மாவிற்கு கிடைத்த

அப்பா போல்!

இன்

சிற்றிக்குக் கிடைத்த

சிற்றப்பா போல்!

இன்

அக்காவிற்குக் கிடைத்த

அத்தான் போல்!

இனக்கு கணவனாக

வருவதற்கு

நான்

தயாரில்லை.

நான்!

இனக்கு

நல்ல கணவனாக

வாழுவே

விரும்புகிறேன்.

மனனவியாக அல்ல.

இன்

அம்மா கொழியவள்.

இன்

சீந்தி கொழியவள்.

இன்

அக்கா கொழியவள்.

எங்கள் காதல் ஆழம்

அறிந்து தானே

இனக்கும்

பூப்பரிய தண்டனை.

இன்

அம்மாவின் நாலி

கடந்துதான்

எம் காதலை

நீ

மறப்பாய்

என்று

தெரிந்திருந்தால்

ஏற்கனவே

என்னை

நீ

மறந்திருக்கலாம்.

தாலி என்பது
பெண்களுக்கு
வேலி.
அது என்றும்
புதிதமானது.

இன் வீட்டார்
மகா கோழைகள்
இன்கன
இழந்து விடுவோம்
என்ற யைம்..
கெளரவுப் பயம்
இன்
இறவுகளின் கெளரவும்.
இன்
அப்பாவின் மரணத்தில் தான்
என்று
நிகனக்கும் போது
அந்தக்
கெளரவத்திற்காக
வெட்கி
தலை குகிகின்றேன்.
இன் அப்பா
ஒரு
அப்பாவி!

நீயும்
நானும்
கல்யாணம்
செய்து கொள்வதால்

இன்

வீட்டுக் கெளரவம்
கெட்டுவிடும் என்று

இன்

இறவுகள் நினைத்தால்

அது

வெறும் பகட்டு
கெளரவம் தான்.

இன்

அக்காவவ விட
எல்லாவற்றிலும்

நீயே

இயர்ந்தவள்.

அது

ஏன்

இனக்கு கின்னும்
புரியவில்லை.

நீ

பழத்து பத்து

இன்

அக்கா

பழத்து கிருபது.

அறிவில்

தெளிவில்

இயர்ந்தவள்

யார் என்றால்...

என்னுயிரே

நீதானே

என்பேன்.

இன்

அக்காவின்

தவறுக்காக

நீ

வேதனைப்படுவதாகவும்

வெட்கப்படுவதாகவும்

அடிக்கடி

சொல்லுவாய்.

அளவு கடந்த

நம்பிக்கை கிருந்தால்

நல்லதாய்

இருவாகலாம்

நல்லதாய்

இயரலாம்.

அந்த நம்பிக்கை

இன்னில்

கிருக்கவேண்டும்

கின்னொருவரிடத்தில்

அல்ல.

நம்ப நட

நம்பி வெம்பாதே

என்பதை ஞாபகப்படுத்து.

இன்

அம்மாவின்

அதிகார அழுலாக்கலில்

அடிக்கடி அழுத்தப்பட்ட

நீ

இன்

சிற்றியின்
சுனாமி கலந்த
பேச்சில்
சீக்கித் தடுமாறினாய்

இவர்கள்
கிட்டகன பேரும்
எந்தராய்
நின்ற போதும்
வாழ்ந்தால் என்னோடு
கில்கல
இயிர் மண்ணோடு.
என்று
சபதம் கொண்டாய்

ஒரு நாள்
என்கன
வழிமறிக்கு
நீ
கேட்டாய்
அத்தான்
என்கன எப்போது
சுட்டிச் செல்வீர்கள்
என்று.
எனது
பொறுப்புக்கள்.
எனது
கடமைகள்
அத்தகனாயும்

சொன்னேன்.

ஆம்

என்று

அறியாப் பிள்ளை

மனம் போல்

தலை

அசைத்துச் சென்றுவிட்டாய்

என்

வீடு வந்து

இன்

நிலை நினைத்து

அழுதுவிட்டேன்.

என்

நிலை நினைத்து

என்னை

நானே வெறுத்தேன்.

20 ல்

வாழ நினைப்பதும்

30 ல்

வாழ நினைப்பதும்

வாழ்வு

வாழ்வுதானே!

நீ

என்னை விரும்பவில்லை

என்றும்

நான்

மட்டுமே

இன்னை விரும்புவதாகவும்

இளரின்

ஒரு சிலர்

கதைத்தீருக்கிள்ளனர்.

நல்லவர் போன்ற

சில நன்பர்கள்.

நல்லவர் போன்ற

சில இறவுகள்.

எம் காதல்

இண்மைகாயக்க் கூடாது

என்றுதான் ஆண்டவனையும்

வேண்டியிருக்கிள்ளனர்.

எம்

காதல் நிலை அறிந்து

அதன்

இண்மை நிலை நினைத்து

பஸி

எரிந்து கொண்டனர்

மனிதர்கள்

இயிருடன்

மகிழ்ந்து எவுதை

அன்று தான் அறிந்தேன்.

ஓர் அழகியை

ஓர் அழகில்லாதவன்

காதலிப்பது

பலருக்கு இளக்குமுறைகள்

அவையாவும்

அவர்களின்
அழக்குகள் நிறைந்த
அழக்காறுகள்.

குதில்
எதையுமே
என்
காதுகள் கேட்கவில்லை.

கிவற்றுள்
எதையும்
என் மனது
இள் வாங்கவில்லை.

இருவம் பார்த்து.
இடை பார்த்து
வருவது பெயர்
காதல் அல்ல.

இன்னனப்
பார்த்த எனக்கும்
என்னன
பார்த்த இனக்கும்
காதல் வந்தது
என்பதுதான் இன்மை.

இன்னன
பாவம் என்றும்.
என்னனப்
பாவி என்றும்

ஒரு

சீலர்

இளப்பெருமூச்சு விடுகின்றனர்.

குப்படி

எரியும் மனிதர்க்கு

எவ்வகை தீங்கும்

நான்

செய்ததில்லை.

செய்யப் போவதுமில்லை.

குப்படியே காலங்கள்

பல

இருக்கு ஓடினா.

ஒரு நாள்

ஒரு சீல

கதைகள்.

என் நெஞ்சை

தாக்கிச் சென்றன.

ஆம்

இனக்கு கல்யாணம்.

பொறியியலாளர்

மாப்பிள்ளை!

அழகான

மாப்பிள்ளை!

நல்ல

மாப்பிள்ளை!

ஒன்று

அழகென்றால்

மற்றது
அழகில்லை
என்றுதானே அர்த்தம்.
இன்று
நல்லதென்றாலீ

மற்றது
கெட்டது
என்றுதானே அர்த்தம்.

எதையும் தாங்கும்
என் கிதயம்
கிதையும்
தாங்கிக் கொண்டது.
ஒம்மாதிரிக் கதைகள்
என்னைத் தாக்கிய போது
இன்னிடமிருந்து
எந்தவொரு பதிலும்
எனக்கு வரவில்லை
இயும்மை நிலையினை
உன்
தோழிகளே
நங்கு தெளிவுபடுத்தினார்.

என் இள்ளாம்
பலவாறு
சஞ்சலம் அடைந்தது.
அலையும்
என்
மனதை
இறுக்க் கட்டிக்கொண்டேன்.

என்
 மனது
 என்னால்
 ஆறுதல்ப்படுத்த முழுவில்லை.
 அன்று
 கிரு நித்திர
 கொள்ளும் போதே
 அதன்
 தாக்கம்
 இணர்ந்தேன்.
 புரண்டு புரண்டு
 படுத்தேன்.
 நின்மதியில்லை.
 நித்திரயுமில்லை.
 என்
 வழிவின்
 சொத்தனக் காலம்
 இதுவென்றே நினைத்தேன்

 முட்களால்
 சுற்றி வகளக்கப்பட்டு
 வெடி குண்டுகளால்
 ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட
 ரோஜா போல்
 என் இதயம்...!
 பரமன் பாதும்
 தொட்டு விட்ட
 ரோஜா போல்
 உன் இதயம்...!

தப்பித்துவிட்டாய்
நீ !
மனித சாத்தான்களால்
இன்றும்
ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுக் கொண்டே
இருக்கிறேன்
நான்!

நீ
நீங்களாகவே வாழ்கிறீர்கள்.
நான்
நானாகவே
இன்றும் இருக்கிறேன்.
என்
நல் நயப்பக்கள் விட
என்
வல் எதிரிகளே
என்கன
இன்றும் விசாரிக்கின்றன
இன்னும் நேசிக்கின்றனர்.
என்கன
எதிரி என்று
நிகனப்பவர்கள் தான்
என்கன
நன்றாக
அவதானிக்கின்றன
என் மீதான
அவர்களின்

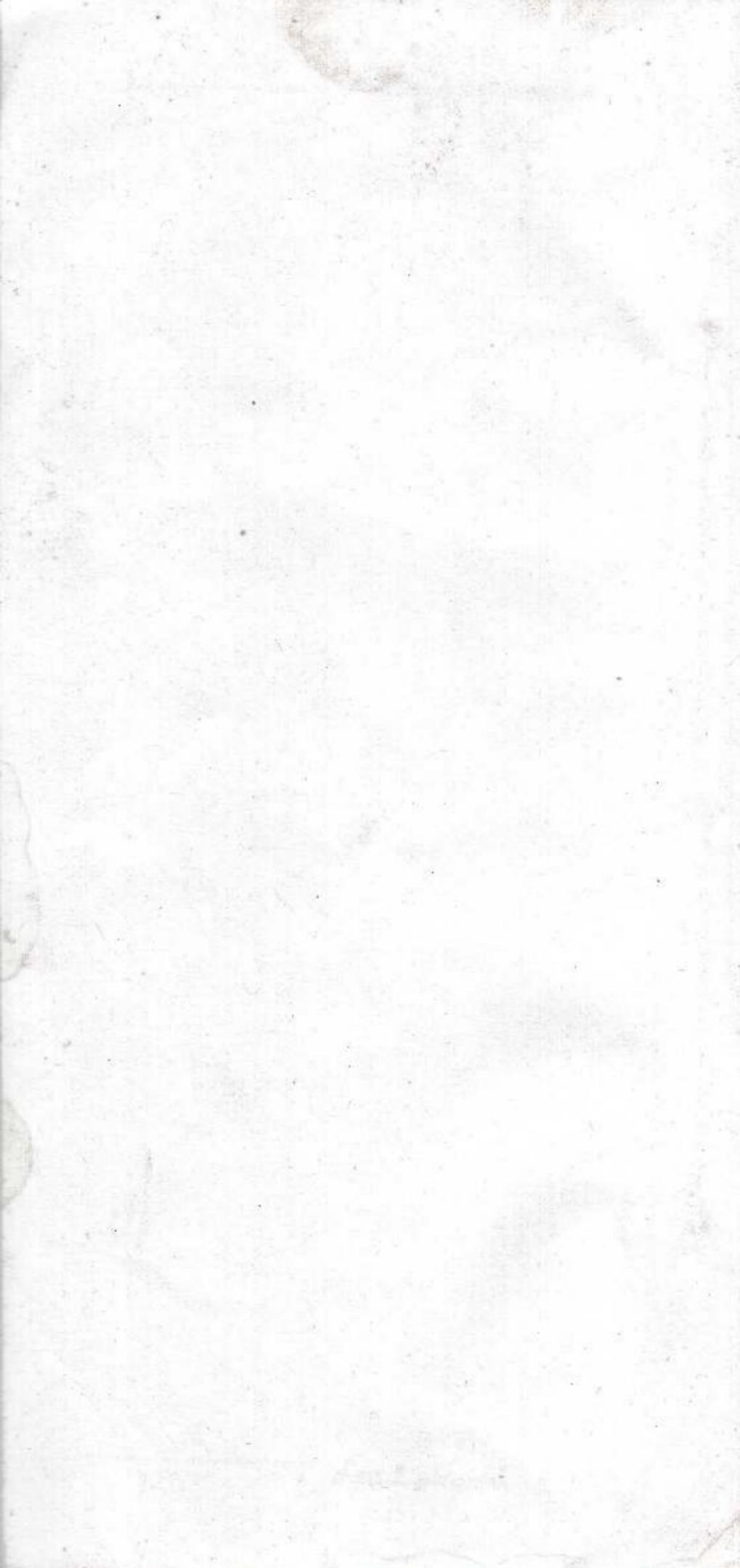
கவனங்களால்தான்
 இன்னும்.... இன்னும்
 வலு வேக... வேகமாக...
 நான்
 முன்னொறிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

கண்ணே நீ
 வாழ்க....!
 நான் எதிரியென
 நினைக்காத
 என்கண எதிரியாக
 நினைக்கின்ற நல்லுள்ளங்களும்...!

இன்னுமொன்று
 இனக்குத் தெரியுமா...?
 நீ
 என்கண
 விட்டுச் சென்ற
 நாளிலிருந்து
 நிறையப் பெண்கள்
 என்
 காதலிகள்
 என்று
 ஒரு
 கூட்டல்த் தொடரில்
 ஆர் சனம் கதைக்கிறது.
 கிணி
 நீயும் கதைப்பாய்....

தனது 11 வது வயதில் பொலிக்கண்ட
பாரதி தீணங்குர் மன்றத் தவணியிட்ட
“குதும கலி” என்னும் கலையுத்துக்
சஞ்சிகை மூலம் விதை ஆர்வத்தை
வெளிப்படுத்தியவர் கி.உ. துமகுரர்.

யாழ் பட்டெப்படிப்புக்கள் கல்லூரியிற்
நூத்தினர் காலத்தில் அவரது கல்கை
ஆர்வத்தையுற், விரசனத்திற்குண்ணயு
வெளிப்படுத்தி பாராட்டு பெற்றவர்.

அரசு ஹதியர்களிடமே 2007 தீல்
நூத்தப்பட்ட சிறக்குத்துப்போட்டியில்
ஷேய மட்டத்தில் இருந்த பாரிசுக்கும்
பெற்றவர்.

தித்துக்கய சீரப்புக்கள் மிக
ஒதுமகுரர், குரியூத் தயிஞர்களான
பா.விஜய், மு.கிருஷ்ண, கவரமுத்து,
ஆப்துஸ்ரகுநாத், பழந்பாரதி, துஞ்சக்கானம்
தூநியோகர சுநீத்து அவர்களின் ஆசிக்கண்ணயுற்
வழிகாட்டுதல்களையுற் தனது பலாநாந் வணக்கிடவர்.

பா.விஜயத் தனது ஆற்றாக கவிஞராகக்
ஒள்ளுள்ளதுடன் பால்ஜயகுரர் என்னும்
புகை பெயரிலும் கவிதைகளை எழுதி வருபவர்.

கீவரது கவிதைகள் தினமுரசு, கடவுளான்,
ஒதுமன், வலப்பு, தினக்குரல், தினக்குர, சுங்கநாது
ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் நூத்தர், மல்லிகை ஆகிய
சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. கீவரது,

கீரண்டு நீண்ட காக்குதலினதுகளைச்
ஒளிப்பாக “உடைந்த நீண்ணாக்கே” என்னும்
கிள்கிட்டது தூஸ் வெளிவருகிறது.

கீவர்றுள் நூத்தங்குள் நீ என்னும் கவினது
ஏது ஆகையில்லான புதிய உத்தினம்
ஒள்ளுள்ளனவையுற் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
கி.உ. துமகுரர் கவிதைத்துறையில் கலை
பஸ் முன்னெற்றுவங்களை காண வேண்டுமோ
வாழ்த்துகிறேன்.

ம.பா. மகாவிலங்காவும் (ஆசீரியர்)

பால்ஜயகுருவிடேஷன் கலைஞர், கலைஞர்